

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

ČÍSLO 1 / 2024

LEDEN

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

POZVÁNKY: Stříbrný vítr s deseti ochotnickými soubory a hercem Janem Potměšilem

KOMENTÁŘ: Komu udělají zastupitelé Písku radost dárkem příště?

ROZHOVOR – Jiří Smrž: Odmítnout iluze, jasně si stanovit ideu a neopouštět ideál

AKTUÁLNĚ: Písečtí hasiči hodnotí rok 2023

PUBLICISTIKA: S Pepínem Stachem o záchraně domu U Slona

VAŠE NÁZORY: Jak se stavěla a budou stavět v Písku sportovní zařízení...?

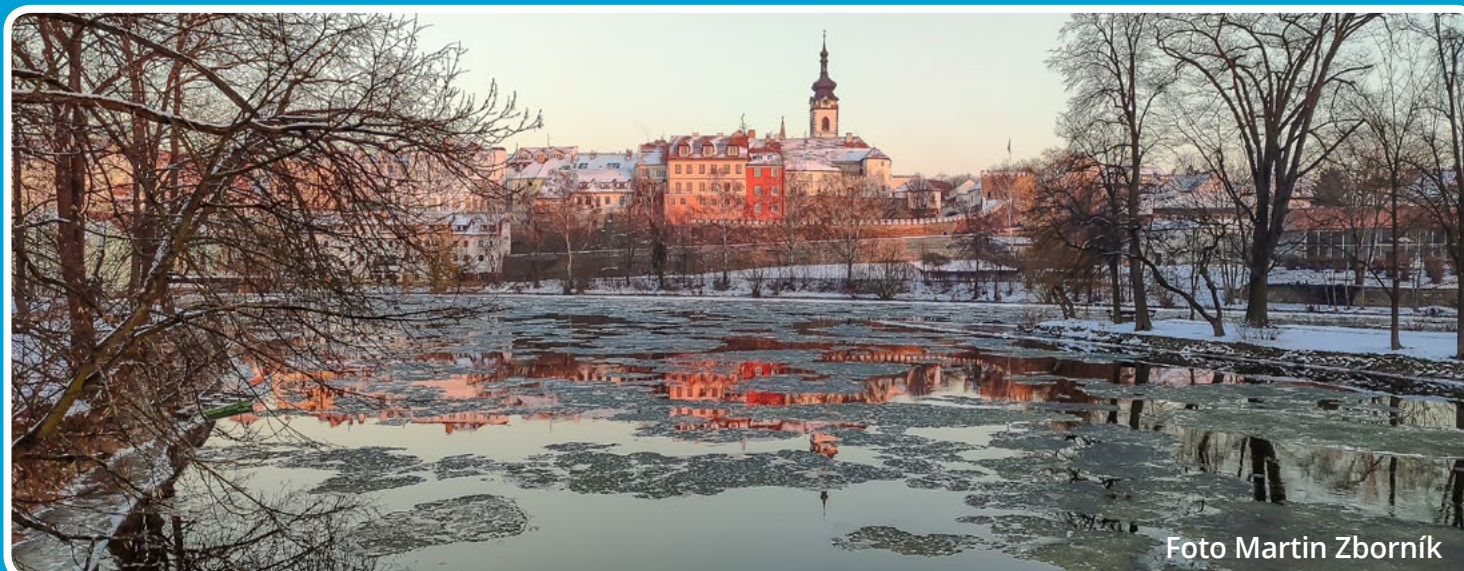

Foto Martin Zborník

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. VYNIKNETE mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

DIVADLO POD ČAROU ÚNOR Radegast Kozel Pížeň

Pá 20:30	2. OMNION & JOHAVOVA KALHOTA Omnion - jednočlenný-sebesmykčovací-orchester Tomáše Reindla Johavova Kalhota - pravě šumavské elektro, vimperská crew, která má sklon k opulentním elektronickým eposům, ke kterým využívá širokou škálu zvuků a hluků. Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč
So 20:30	3. Blanka Šrůmová, Jan Sahara Hedl & NĚŽNÁ NOC Nový hudební projekt bývalé frontmenky skupiny Tichá dohoda Blanky Šrůmové a zakladatele skupiny Procecdens, spolupracovníka Michala Ambrože a Luboše Pospišila, Jana Sahary Hedla. Vstupné: předprodej 300 Kč, na místě 350 Kč, KK 250 Kč
Ne 16:00	4. Prácheňská scéna: O mazané kováře a čertu Matlafouskovi Hudební hezká česká pohádka, ve které zvířítel dobro nad zlem. Jedná se o autorský text Karla Smoly, člena Prácheňské scény. Vhodné pro široké divácké spektrum, od 5 do 100 let. Délka 60 minut. Vstupné 120 Kč, děti 80 Kč (do 5 let na klíně zdarma)
Čt 8.	Výstava obrazů Raifa Schaffarze Spolu s autorem zveme na vernisáž, která proběhne v 17:00.
Pá 20:30	9. LUBOŠ POSPIŠIL & 5P - Live Koncert v rámci turné k recedii a 40. výročí vydání legendárního alba Tenhle vítr jsem měl rád. Matador české hudební scény s hlasem, který si nespílejte. Koncert nabízí průřez celou protagonistovou kariérou. Vstupné: předprodej 350 Kč, na místě 400 Kč, KK 300 Kč
So 20:00	10. MAŠKARNÍ PLES PODČÁRY na téma Vstup z obrazu Oživlé postavy ze známých obrazů si dají sraz na již tradičním Podčárnickém plese. Zahraje Beelee Beat z Deellee. Večerem provází Stanislava Kočvarová a Sylva Malinková ze Studia dell'arte. Soutěž o nejlepší masku, bohatá tombola! Vstupné: v civilu 200 Kč, v maskách 50 Kč, KK 50 Kč
Út 17:00	13. MASOPUSTNÍ VESELICE Pořádá ZŠ Svobodná.
Pá 20:30	16. ROMAN DRAGON & HIS ANGELS Jednou z kapel, v nichž působí skladatel, klavírista a zpěvák Roman Dragon, jsou HIS ANGELS, rock - funková formace hrající písně Dragonových sólových projektů. Spolu s Romanem (klávesy, zpěv) kapelu tvoří: Mira Barabáš (trubka, perkuse), Filip Benešovsky (basa), Radek Kašpar (saxofon), Ondra Pomajsl (bicí) a Miloš Švec (kytara). Vstupné: 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
So 20:30	17. TOTÁLNÍ NASAZENÍ & DERATIZÉRI - punk-folkový večírek Totáci - nejveselejší trojka pod punkovým nebem a jejich „bokovka“ folk-punkový Deratizéri. Vstupné: předprodej 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
Pá 19:00	23. SEX TRASH & OUTLAW SEX TRASH. Jedna z prvních thrashmetalových kapel nevyčerpatelné brazilské scény míří konečně do Evropy a jediný koncert v Česku odehraje v Písku. Na tour je doprovází blackmetalová trojice OUTLAW. Více na www.trashnightmare.cz
Pá 20:30	1.3. TREST SMRTI & I.P.B. Písecká punková partička si jako hosta pozvala neméně punkový INKOUST PANA BOUČKA. Legendu, fungující více než 40 let. Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč

f divadlopodcarou Kde nás najdete? Tyršova 28, 39701 Písek Předprodej denně na baru Podčáry Otevírací doba
www.podcarou.cz Tel.: 774 598 315 Po-Ne od 17:00
Email: podcarou@podcarou.cz www.centrumkultury.cz

SPONZOŘI
BONUM MONTEA CZ s.r.o. ROCK RADIO OTAVA ŠIPKY KULEČNÍK FOTBÁLEK
PISECKÝ SVĚT CRYONIX INNOVATIONS PÍSECKÝ SERVIS ZIP inzert

Tyto noviny pro vás vydává OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web www.piseckysvet.cz a můžete nás sledovat i na FB. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme MÍSTNÍ neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárcer může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

ČÍSLO 2/2024 _ ÚNOR
vyjde ve čtvrtek 22. února

Časopis si můžete vyzvednout na více než 100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 1/2024, redakční uzávěrka: 17. 1. 2024
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2024

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky pošlete nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání textu na tel. 607 777 993.

První písecký občánek roku 2024: holčička Amélie

Amélii Rýcovou 53 minut po silvestrovské půlnoci přivedla na svět Karolína Voráčková. Děvčátko měřilo 50 cm a vážilo 3550 gramů. Amélie se stala i prvními jihočeským miminkem roku. Novopečené mamince přišel do porodnice poblahopřát starosta Michal Čapek s vedoucí odboru školství a kultury Andreou Klimešovou. Předal jí kytičky, hračky pro dceru a šek se symbolickou částkou 2024 korun pro miminko. Amélie se narodila před termínem. „Nebylo úplně jednoduché sehnat o silvestrovské noci někoho, kdo by nás odvezl do porodnice,“ vyprávěla s úsměvem šťastná maminka. Všechno ale dobře dopadlo a Amélie přišla na svět za zvuků petard a v doprovodu ohňostrojů. Ji i mamince přejeme hlavně pevně zdraví!

DO TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY, která je každý leden již 20 let organizována Charitou ČR, se v Písku zapojili i žáci 1. - 3. třídy ZŠ Cesta. Výtěžek je využíván k podpoře sociálně slabých rodin, dětí a seniorů, azylových domů, pečovatelských služeb aj.

GASTRONOMIE NA TOALETÁCH: Město Písek vyhlásilo výběrové řízení na pronájem bývalých veřejných toalet na Mirovém náměstí za 1 Kč ročně. „Podmínkou je, aby nájemce na své náklady zrekonstruoval prostory na provozovnu s občerstvením,“ řekl starosta Michal Čapek. Prohlídky 30. 1. a 27. 2. od 9 do 9:30h.

1. ročník Memoriálu Tomáše Franců st.

Záměrem silvestrovské akce bylo vzpomenutí na kamaráda a turistu Tomáše Franců st., který uskutečnil řadu projektů, včetně prosazení rekonstrukce chaty Živec, postavené r. 1933 KČT Písek. Chceme chatu propojit s Mehelníkem, kde jsme byli se zvonkem od 11 do 12h. Úžasnou třicetiletou organizaci silvestrovských pochodů za paní Hanku Tomanovou bohužel letos nikdo nepřevzal, i když nahoře bylo pořádně rušno. Na Jarníku se pak setkali Veverčák Zdravík s Bosonožkou Julií a začali cestovat po věžích a rozhlednách Česka (pohádkové knihy Hynka Klimka můžete zakoupit např. v knihkupectví Elim). **Marcel Goetz, KČT ČPA**

PARTICIPANT'S CARD A 1264

Pres Mehelník a Jarník na chatu Živec 31. 12. 2023
Pochod se startem v Divadle pod čarou Písek, na trase cinkání zvonků, autorské čtení a opékání buřty

Člověkem zůstat...

Kdysi jsme zakládali Písecký svět jako prostor, kde by se mohly setkávat, utkávat a tříbit nejrůznější názory na dění ve městě a jeho nejbližším okolí, jako svobodný prostor pro hodnocení nejrůznějších projektů a sdílení pozvánek na akce, jako různorodý spolek skutečných lidí, kteří se aspoň občas potkávali v tehdejší redakci na Velkém náměstí. Dnes vám ho nabízíme především jako prostor virtuální, ale zatím pořád ještě v této papírové podobě. I díky těm z vás, kteří nám posíláte aspoň malý příspěvek na další existenci (viz protější strana). A s mnohými z vás se samozřejmě velmi rádi stále setkáváme na nejrůznějších akcích – v samém závěru loňského roku například na Mehelníku, kde bohužel letos chyběla Hanka Tomanová a skauti s horkým čajem...

I v dnešním čísle vám přinášíme zajímavé texty od našich pravidelných spolupracovníků. Kdo rád četl cestopis Karla Pecla, bude jistě potěšen tím, že autor zapátral ve svých poznámkách a připravil ještě tři dodatky ke zdánlivě dokončené Expedici Zoogeos – Venezuela.

Pozornost jistě vzbudí i tři rozhovory – a budeme rádi, když nám třeba napíšete své návrhy, koho bychom mohli v Píseckém světě vyzpovídat příště, či názory či zkušenosti by pro vás byly zajímavé a na co byste se zeptali.

Pokud jde o nadcházející akce, tak osobně se moc těším na **divadelní festival Stříbrný vítr v Podčáří**, ale především na **autorské čtení z nové knihy Jiřího Smrže**, které se koná v městské knihovně v pondělí 22. ledna. Mám ráda jeho písně, v nichž je neoddelitelně provázána láska ke svobodě a vědomí odpovědnosti, vzdor a pokora, láska k domovu a vědomí všeobecného lidství, pocity deprese i naděje. V jednom z nejpůsobivějších textů hovoří o tom, co si počít s brutální současností: „...doba je občas nelidská, ale vždy stojí za to člověkem zůstat.“ Naději a vnitřní sílu člověk musí najít sám v sobě, na dně své duše, ale mnohdy nám k tomu mohou velmi pomoci blízcí přátelé, děti – a opravdoví básníci.

ZDENKA JELENOVÁ

Domáci hospic
Athelas
Písek

774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Komu udělají zastupitelé Písku radost dárkem příště?

Ať už si o politicky činných či nezávislých zastupitelích myslím, co chci, nepřestávají mě někteří z nich stále překvapovat. Jedno z posledních překvapení jsem musela nějakou dobu zpracovávat, tak mi přišlo nevídané. Jednalo se o diskuzní příspěvek zastupitele na posledním zasedání zastupitelů při projednávání úpravy vyhlášky o pyrotechnice.

Opakovaně zvolený zastupitel v minulém volebním období hlasoval pro přijetí této vyhlášky o používání pyrotechniky ve městě. V tomto volebním období s úsměvem na tváři prohlašuje: „Já bych si dovolil v tento předvánoční čas udělat radost panu starostovi a navrhuji zrušit vyhlášku.“

Aha. Co nám z tohoto veletoce vyplývá, vzhledem k řečenému? Nabízí se toho mnoho. Jednak v tomto konkrétním případě bylo jasné a zřetelně řečeno, že v tu chvíli zastupitel svůj vážně myšlený návrh pojmenoval veřejně, tedy že neřeší problematiku vyhlášky, neřeší používání pyrotechniky ve městě, pravděpodobně neřeší názor voličů, díky kterým se stal opět zastupitelem, protože v minulosti hlasoval pro přijetí vyhlášky o pyrotechnice a je vysoce pravděpodobné, že jeho

postoje projevené hlasováním voliče přesvědčili, proč mu dát svůj hlas.

V tomto případě je jednoznačně prokázáno, že tento zastupitel je ochoten navrhnout zrušení vyhlášky, aniž by vysvětloval změnu názoru na vyhlášku, on navrhuje zrušení vyhlášky jen proto, aby udělal radost starostovi!

Nepodléhám iluzi, že hlasování mnoha námi zvolených zastupitelů opravdu odráží jejich vlastní názory na záležitosti, které projednávají. Naši zvolení politici seskupení v koalici jsou toho jasným důkazem, když doslova pár hodin po volbách odhodili mnohdy letité názory a jasné vyjádřené postoj prezentované voličům v podobě volebního programu, kdy nejviditelnějším se stalo téma bazén a jeho stavba. Ano, uvědomuji

si také, že různé druhy „kamarádčkování“ jsou také běžně prohlašovány zastupiteli, jak nám i zastupitelé sami v minulosti několikrát sdělili – „Já toho pána osobně znám a hlasuji pro!“ – Je mi jasné, že návštěvy lobbistů na radnici nejsou ničím mimořádným, a je jedno, do kterých dveří zrovna míří. Stejně tak je téměř veřejným tajemstvím, že některá hlasování probíhají ve stylu výměnného obchodu – já dám hlas na jeho návrh, on za to dá hlas tomu mému návrhu. A tady už to není vůbec o voličích, o potřebách města, ale jen o jen o zvolených a jejich uchopení moci.

Zamyslet by se měli voliči tohoto zastupitele, on už v minulosti takový názorový veletoc v řádu dnů provedl, například u hlasování pro záměr developeru. Až si voliči budou dělat představu o tom, koho volit, neměli by se spoléhat jen na veřejné dokumenty, protože v tomto případě zápis z zasedání uvádí pouze: „**MUDr. Tyll a Bc. Černý navrhují zrušit vyhlášku.**“ Nedožvite se tak, že se jedná o „dárek starostovi“. Proč se rozhodl pro návrh na zrušení vyhlášky nový zastupitel, na rozdíl od zkušeného zastupitele veřejně nesdělil. Starosta má jistě ještě jmeniny a narozeniny, čímkap mu pánové asi udělají radost... a funguje to i na oplátku?

Nicméně, sám starosta před hlasováním k tomuto bodu požádal oba zastupitele doslova: „**Vytvořte mi pro radost novou zrušovací vyhlášku...**“

Ano, naši zvolení získali moc, a tak si mohou dovolit dělat si radost mezi sebou, dokonce rušením obecně závazných vyhlášek platných pro všechny obyvatele města, bez ohledu na názory svých voličů a na význam vyhlášek pro město.

MICHAELA ŠTASTNÁ

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky pošlete nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání textu na tel. 607 777 993.

Loutkové divadlo Nitka

• **Neděle 28. ledna, 15:30:** **Povídání o pejskovi a kočičce - Jak psali dopis do Nymburka, Jak myli podlahu** – dvě maňáskové pohádky pro nejmenší

• **Neděle 11. února, 14:30:** **Vodníková Hanička** – oblíbená loutková pohádka o vodníkově, Haničce a chytrém Kašpárkovi

• **Neděle 25. února, 14:30:** **Červená Karkulka, Krvelačný medvěd** – loutkové zpracování příběhu o posledním píseckém medvědovi

Vstupné 50 Kč, rezervovat vstupenky nelze – přijďte včas!

LD Nitka Písek, **Bakaláře 43/6** (vedle Charity), tel. 605 845 890, www.nitka-pisek.cz.

Zprávičky z Písku a okolí

Novorozenců je stále méně, nejvíc se narodilo Jakubů a Elišek

Do matričních knih vedených MÚ Písek bylo loni zapsáno **822 dětí, to je o 119 méně než v roce 2022**. Počet narozených dětí klesl podruhé za sebou. Mezi novorozenci bylo loni 431 chlapců, 391 děvčat a jedenáct dvojčat. Všechny děti přišly na svět v Nemocnici Písek. Téměř polovina maminek, která zde rodila, měla podle informací nemocnice trvalé bydliště mimo okres Písek. Rodiče pro novorozené chlapce volili nejčastěji jméno Jakub, a to ve 24 případech. „*Druhým nejoblíbenějším jménem byl Matyáš, těch jsme zapsali devatenáct, jen o dva méně bylo chlapců nesoucích jméno Jan,*“ uvedla matrikářka Jana Hesounová. O pomyslnou čtvrtou příčku se dělila jména Adam, Antonín a Tomáš, která se minulý rok v matričních knihách objevila 15 krát. Mezi jmény pro dívky stále vedou Eliška a Anna, první z nich bylo zapsáno 16 krát, druhé 15 krát. S mírným odstupem následovala jména Amálie, Sofie a Viktorie. „*Při výběru jmen jsou tradičně kreativnější rodiče holčiček, ale i ti se minulý rok drželi osvědčených jmen a žádné opravdu neobvyklé jsme nezaznamenali,*“ dodala Jana Hesounová. Matriční zápisy také prozradily, že nejmladší mamince bylo 16 let a nejstarší 49. Nejmladším novopečenému tatínkovi bylo 19,

nestaršímu 71 let. Z informací písecké nemocnice pak vyplynulo, že nejmenší novorozenec vážil 1 400 gramů, největší 4 850 gramů.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí

Ze zápisníku Městské policie Písek

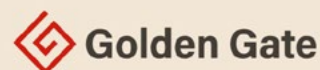
V závěru roku zasahovali písečtí strážníci společně s dalšími složkami integrovaného záchranného systému v ulici Karla Čapka, kde starší žena stála na střeše budovy a hrozilo, že z ní spadne. „*Zdravotníkům a naší hlídce se podařilo ženu zajistit až do příjezdu jednotky hasičů, kteří ji ze střechy sundali za pomoci plošiny. I když neutrpěla žádné zranění, byla předána do péče lékařů,*“ řekl **zástupce velitele Městské policie Písek Jaroslav Rapant**.

V několika případech strážníci o Vánocích vyjžděli k lidem, kteří doma upadli a jejich blízcí je nedokázali zvednout. „*Například na Štědrý den nás o pomoc požádala žena z Písku. Její manžel upadl na chodbě a ona ho nedokázala zvednout. Na místo vyjeli strážníci, muži pomohli vstát a odvedli jej do bytu. Naštěstí nebyl zraněn, a tak mohl zůstat doma,*“ přiblížil jeden z případů Jaroslav Rapant. Strážníci také vyjžděli k muži, který na linku 158 oznámil, že má nůž a chce ho použít proti sobě. „*Strážníci ho našli v Nádražní ulici, nůž mu vzali a předali jej posádce záchranné služby, která muže převezla na psychiatrii do Čes-*

kých Budějovic,“ uvedl Jaroslav Rapant. Hlídky městské policie také zaměstnávali opilci. V první polovině prosince řešili hned dva muže, kteří nadýchali přes 3,5 promile. Jeden budil veřejně pohoršení na Výstavišti. „*Nekontroloval své chování a ohrožoval sám sebe. Jednalo se o muže z Měcholup, u kterého bylo po provedení nezbytných úkonů zjištěno 3,63 promile alkoholu v dechu. Byl proto převezzen na „záchytku“ do Českých Budějovic. Tam skončil i muž ze Staré Dobeve, který se pohyboval v průchodu do Palackého sadů a svým chováním budil veřejně pohoršení. Ten nadýchal 3,71 promile,*“ doplnil Jaroslav Rapant. Oběma mužům byla za protiprávní jednání uložena pokuta. **-RED-**

Sdílená kola stále populárnější

Loni na nich uživatelé od března do konce listopadu najeli rekordních **64 101 kilometrů**, to je ve srovnání s předchozím rokem o téměř 30 000 kilometrů více. Jejich využitelnost meziročně stoupla o 31 %. Stoupá i počet registrovaných uživatelů, kterých je už 5993. „*V současnosti vybíráme nového provozovatele, protože tomu stávajícímu, firmě nextbike Czech republic, skončila v roce 2023 smlouva,*“ řekl místostarosta Josef Soumar. V ulicích města bylo loni stejně jako v předchozích dvou letech k dispozici sto jízdních kol, která si lidé mohli půjčit i vrátit na 72 stanicích. Za uplynulou sezonu bylo zaznamenáno 42 462 výpůjček, 93,2 procenta z nich bylo do 15 minut. Ze 72 řízených stanic lidé nejvíce využívali tu u Kamenného mostu. **-MÚ-**

Vracíme penězům hodnotu

Ochraňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE
DOBŘÍ KONTAKT (+420) 605 585 459
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

Písečtí hasiči hodnotí rok 2023

Začátkem ledna proběhla Výroční schůze Jednotky SDH města Písek a SDH Písek – město. Na Výroční schůzi dorazil i starosta města Michal Čapek a několik dalších hostů. Rok 2023 by se dal, pohledem městských hasičů, hodnotit jako klidnější. Tedy s ohledem na mimořádné události.

Jednotka byla Operačním střediskem HZS Jihočeského kraje povolána k 63 událostem – 34 výjezdů bylo k požárům, ostatní byly většinou zásahy technické. K 26 událostem se dostavila jednotka jako první nebo zasahovala jediná, u 25 událostí posílala jednotku HZS CHS Písek, zbývající události byly ve vyšším stupni požárního poplachu. K větším požárům jednotka vyjela například k Protivínu, Miroticím či Rakovicím. K požárům častěji vyjžděla i Tatra 815, kterou město za symbolickou cenu odkoupilo od společnosti Čepro. Počet výjezdů byl po několika letech zase pod dlouhodobým průměrem, v roce 2023 naštěstí nepostihl republiku žádný obří požár, tornádo ani jiné události, u kterých jednotka v minulosti zasahovala.

Stoupá naopak počet preventivních akcí, zabezpečovali jsme ukázky techniky, besedy a přednášky pro několik místních škol, školek, příměstské i pobytové tábory a samozřejmě okolní Sbory dobrovolných hasičů. Těchto akcí bylo víc než 50. V oblasti prevence spolupracujeme s dalšími orga-

nizacemi, například Oblastním spolkem Českého červeného kříže, Střední zdravotnickou školou či legionáři. Nechyběla ani podpora akcí zdejšího Hospicu Athelas. Hasiči také provádějí činnost pro město – svého zřizovatele. V roce 2023 jsme tak tradičně posílili Městské služby Písek při zálibce veřejně zeleně, pro městské lesy jsme provedli několik provzdušnění rybníků a pravidelně čistili ledolamy kamenného mostu.

V rámci vzdělávací činnosti jednotka vyjela na Mezinárodní cvičení Rescue Patrol, které je zaměřené na nácvik zvládnání přírodních katastrof a hromadných neštěstí. Zúčastnili jsme se též celorepublikového workshopu o moderních postupech hašení a problematice velkých lesních požárů, pořádané na stanicích HZS Beroun. Taktéž i výcviku na simulátoru bytových požárů Firedragon v Praze.

Starosta města ve svém příspěvku hasičům poděkoval za práci a zmínil, že by letos měla započít částečná rekonstrukce Domu hasičů. To hasiči

kvitují, neboť ji město přislíbilo již před více než dvaceti lety, kdy získalo budovu v areálu bývalého Elektropřístroje. Bývalou stanici zaniklé podnikové jednotky si hasiči Elektropřístroje stavěli sami v rámci akce Z. Naopak pořízení vozidla do jednotky městské části Semice ani čtyřkolku pro lesní požáry se hasičům prozatím u vedení města prosadit nepodařilo.

Město zřizuje celkem pět jednotek, jednotka Písek je v kategorii III / 2 a čtyři další v městských částech Smrkovice, Semice, Hradiště a Nový Dvůr v kategorii V. Písecká jednotka zabezpečuje dvě družstva s výjezdem do 10 minut od vyhlášení poplachu. Působí v ní 24 mužů a žen, z toho je osm profesionálních hasičů, 18 nositelů dýchací techniky, 12 hasičů se zdravotnickým kurzem. Žádný z hasičů není zaměstnán městem Písek.

LUKÁŠ NEBES, velitel JSDH Písek

Stříbrný vítr s deseti skvělými ochotnickými soubory a hercem Janem Potměšilem

Divadlo Pod čarou bude ve dnech 26.–28. ledna 2024 pořádat již 6. ročník divadelní přehlídky Stříbrný vítr. Pojďte ochutnat festival ochotnických nadšenců, kteří s návštěvníky/milovníky divadla vytvářejí neopakovatelnou atmosféru. Těšit se můžete na celkem 10 činoherních představení z různých koutů republiky, převážně komediálního žánru.

Součástí budou diskuse s odbornou porotou a také setkání a beseda se vzácným hostem, hercem Janem Potměšilem z Divadla Kašpar.

Program festivalu včetně vstupného přinášíme níže. Sledujte plakáty, web Divadla Pod čarou a facebook festivalu Stříbrný vítr.

'24
Stříbrný vítr
FESTIVAL OCHOTNICKÉHO DIVADLA
6. ROČNÍK

26.-28. LEDEN

HOST FESTIVALU
Jan POTMĚŠIL

VSTUPNÉ
celý víkend: 450,-
jednodenní: pá 150,- | so 300,- | ne 150,-
samostatné představení: 100,-
studenti do 25 let za polovic
KK zdarma

ÚČINKUJÍCÍ

DSJV Sázava
Zmatkaři Dobronín
DK Jirásek Česká Lípa
BDS Lužnice, o.s. Bechyně
Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice
Divadelní spolek Rádobydivadlo Klapý
Březnický a Rožmitálský DS Čelakovský
Divadelní spolek Prácheňská scéna v Písku
Divadelní společnost Jablonský Jindřichův Hradec
Tvářčí skupina pokročilých při DS Čelakovský Strakonice

PROGRAM

BONUM www.bonum-repro.cz
MONTEA CZ s.r.l. ELEKTRONSTALACE
PISECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ
ROCK RADIO
SID
ZIP inzerce
OTAVA
PISEK

PROGRAM

• Pátek 26. 1.

16:30 Zahájení festivalu (velký sál)
16:40 Březnický a rožmitálský divadelní spolek – Dámská šatna (80 min, velký sál)
18:15 Divadelní spolek Prácheňská scéna v Písku – Zapeklitá komedie aneb Kdosi brouní nad Paďousoy (95 min., velký sál)
VEČEŘE
20:30 BDS Lužnice, o.s. Bechyně – Kdo se bojí Beatles (110 min. vč. př., velký sál)
22:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)
23:00 Doprovodný program – kytarový JAM

• Sobota 27. 1.

10:30 Divadelní společnost Jablonský Jindřichův Hradec – Jméno (120 min, velký sál)
OBĚD
13:30 Divadelní spolek Rádobydivadlo Klapý – Skořápka (90 min, velký sál)
15:15 Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice – Píseček (60 min, malý sál)
16:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)
17:30 Zmatkaři Dobronín, z.s. – Uděláte mi to znova? (110 min. vč. př., velký sál)
VEČEŘE
20:30 Tvářčí skupina pokročilých při DS Čelakovský Strakonice – Vrátila se jednou v noci (120 min., velký sál)
22:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)
23:00 Doprovodný program – kytarový JAM

• Neděle 28. 1.

11:00 DK Jirásek Česká Lípa – Ženitba (75 min, velký sál)
OBĚD
13:15 beseda nejen o divadle – herec Jan Potměšil, moderuje Tomáš Jehně Jiřík (malý sál)
14:30 DSJV Sázava – Dokonalá svatba (115 min. vč. př., velký sál)
16:30 Diskusní fórum s porotou (malý sál)
17:10 Zakončení přehlídky, vyhlášení (velký sál)

Vstupné: Na celý festival pořídíte vstupné nejvýhodněji formou permanentky v on-line předprodeji na adrese <https://www.centrumkultury.cz/event/680541/stribny-vitr-2024>, a to pouze na celý víkend za 400 korun. Na místě vyjde vstupenka na celý festival za 450 korun. Jednodenní vstupenky: pátek – 150 korun, sobota – 300 korun, neděle 150 korun. Vstupenka na jedno představení 100 korun. Studenti do 25 let mají vše za polovic.

Držitelé klubových karet mají celý festival zdarma. Sledujte Facebook festivalu Stříbrný vítr (<https://www.facebook.com/stribnyvitrpisek>) a stránky Divadla Pod čarou (www.podcarou.cz), kde budeme přinášet aktuální informace.

ZBYNĚK KONVIČKA

Jak se stavěla a budou stavět v Písku sportovní zařízení...?

Chtěl bych upozornit na některé stavby, které byly postaveny a které se chystají stavět. Pamětníci si jistě pamatují výstavbu zimního stadionu, jenž se v Písku stavěl více než 8 let. Stejných stadionů bylo přitom v ČR postaveno více a všude se postavily za cca 2 roky. V té době se říkalo, že v Písku je postaven nejdražší zimní stadion tohoto druhu v Evropě...

Druhou stavbou byla sportovní hala. Hala se se postavila v době, kdy se v Písku hrála druhá nejvyšší volejbalová soutěž. Celá hala se podřídila pro hraní volejbalu, i když se v té době v Písku hrála druhá nejvyšší soutěž v házené. Je všeobecně známé, že se v hale nedají hrát některé halové sporty z důvodu rozměrů hřiště. V Písku se hraje více než 10 let nejvyšší soutěž v házené v absolutně nedůstojných podmínkách pro tuto soutěž. Písek jako jediné okresní 30 tisícové město v ČR nemá důstojnou všestrannou sportovní halu pro sálový sport.

Třetí stavbou je tenisová hala na Výstavišti, kdy před výstavbou této haly tehdejší zastupitelé odsouhlasili soukromému investorovi dotaci cca 4,5 milionu korun z městského rozpočtu, aniž si zjistili, jaká hala se bude stavět. Všude se takové haly staví, aby vyhovovaly soutěžnímu i rekreačnímu tenisu. Bohužel tato hala nevyhovuje tomu, aby se zde hrál soutěžní tenis pořádaný tenisovým svazem z důvodu rozměrů haly. Nekritizují stavbu haly, která slouží široké veřejnosti, což je dobře pro rekreační sport a zábavu, ale rozhodnutí zastupitelů, kteří rozhodují, aniž znají základní parametry toho, o čem rozhodují.

Domnívám se, že takto byla odsouhlasena i stavba nového plaveckého bazénu pod lesnickou školou. Zastupitelé se odvolávají na referendum, které odsouhlasilo výstavbu nového stadionu. Jako podklad pro vyhlášení referenda byla projektová studie, kde byly zakresleny jak venkovní plavecký bazén pro dospělé a děti, wellness, tak i krytý bazén. Bylo přislíbeno, že nový bazén plnohodnotně nahradí stávající bazén + wellness centrum. V nově schváleném projektu však není venkovní plavecký bazén pro dospělé ani děti. Zastupitelé vybrali místo výstavby pod lesnickou školou přes upozornění, že je zde nestabilní podloží, o čemž svědčí skutečnost, že základy stavby byly vyprojektovány na pilotech.

Paní místostarostka na zasedání zastupitelstva prohlásila, že stavba na pilotech je normální, ale bohužel nedodala, že se tím stavba prodraží v řádech desítek milionů korun. Dále její prohlášení není v souladu s vyjádřením hlavního architekta projektu, který uvedl klady a záporny stavby. V záporách pak uvedl právě stavbu na pilotech.

Se stavbou plaveckého bazénu bych chtěl upozornit na jednu stavbu v okrese Písek, která byla také postavena přes upozornění odborníků na nevhodnost této stavby na pohyblivém podloží. Jedná se o most v Protivíně. Jak je všeobecně známo, brzy po uvedení mostu do provozu byl most mnohokrát zpevnován a opravován v řádech desítek milionů

korun. Dle nedávné zprávy z tisku bude most z bezpečnostních důvodů odstraněn. Nepřeji obyvatelům Písku, aby nový plavecký bazén pod lesnickou školou dopadl stejně jako most v Protivíně.

Zadavatel stávajícího projektu na nový bazén musel zadat umístění stavby pod lesnickou školou a v případě, že by zastupitelé neodsouhlasili stavbu pod lesnickou školou, musel by vzniknout nový projekt. Pan starosta v tisku uvedl jako jeden z problémů opravy stávajícího bazénu nový projekt. Dále uvedl, že vedení města dělá vše pro obyvatele města Písku. Pět tisíc obyvatel Písku požadovalo jiné řešení, než bylo schváleno. Nevím tedy, jak si mám výrok, že je vše děláno pro obyvatele Písku, vysvětlit, když těchto 5000 obyvatel zastupuje své rodinné příslušníky, a tedy to představuje minimálně 50 % obyvatel.

Vážený pane starosto, můžete zaručit denní návštěvnost bazénu cca 1000 lidí v letním období, jako tomu bylo, když stávající bazén byl v plném provozu? Hlavním tahákem návštěvnosti byly právě venkovní bazény a prostředí.

Byl jsem několikrát svědkem toho, že turisté, kteří navštívili stávající bazén v jeho plném letním provozu, byli nadšeni s tím, že je to jedno z nejhezčích prostředí v ČR.

Za poslední roky bylo v ČR postaveno několik bazénů srovnatelných s píseckým zázemím a vyba-

vením v ceně okolo 300 milionů. V Písku to bude jednou tolik. V Písku bude postaven nejdražší 25 metrový krytý bazén s wellness v ČR. Obyčané města Písku, kteří se budou chtít v letních měsících vykoupat ve venkovních bazénech, budou i nadále navštěvovat aktuální místa, kde takové bazény jsou.

Na jaře v roce 2023 otevřeli v Táboře novou všesportovní halu pro všechny halové sporty s veškerým zázemím a v tisku byla uvedena cena cca 145 milionů korun. V Písku se bude za stejnou cenu stavět za divadlem sportovní hala bez zázemí. Stavět všesportovní halu v bytové zástavbě není v souladu s dnešním trendem, kdy stavby tohoto typu jsou odklány z husté bytové výstavby. Nevím, jestli zastupitelé u schvalování této stavby posuzovali zřízení staveniště a dopravu na stavbu, která bude velmi komplikovaná. Město má volné prostory v bývalých kasárnách, kde by tyto problémy nebyly a bylo by vyřešeno i parkování u haly. Proč bychom to ale stavěli jednoduše, když to jde složitě, že?

Pan starosta v tisku uvedl, že parkovacích míst u divadla je dost. Při debatě o tomto názoru s přáteli, kteří jsou převážně sportovci, byl nejslušnějším vyjádřením sarkastický smích a ostatní vyjádření nejsou publikovatelná. Vážený pane starosto, žiji v Písku přes 60 let a s tímto názorem jsem se setkal akorát u Vás. Domnívám se, že se v rozhodování vedení města ohledně sportovních staveb za tyto roky nic nezměnilo a neustále se opakují ty samé chyby.

MILAN TRKOVSKÝ, občan Písku

NEFORMÁLNÍ DEBATA NAD INOVACEMI VE VZDĚLÁVÁNÍ

KLUB PÍSECKÝCH PEDAGOGŮ

Jak využít umělou inteligenci ve škole

26. 1. **17 hod** **Radko Sáblik + studenti**

V Písku vzniká klub pedagogů jako neformální a otevřená platforma. Jež chce podpořit inovace ve vzdělávání a nabídnout bezpečné prostředí ke sdílení zkušeností a diskuzi nad možnostmi výuky.

Přinášejte AI do výuky jen problémy, nebo ji lze i produktivně využít? Studenti Smíchovské střední průmyslové školy spolu se svým ředitelem Radkem Sáblikem představí, jak se s umělou inteligencí pracuje u nich na škole.

knihovna Písek
PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

SLADOVNA zve na Hlavy, kroužek digitální animace a vyhlašuje mravenčí prázdniny

Jiří Mašek – vernisáž výstavy Hlavy ve Sladovně

S radostí všechny zveme na vernisáž výstavy HLAVY sochaře Jiřího Maška. Ruce mu pracují na přiběžích, které jsou vepsány lidem do tváří. Vybírá si k tomu ty tváře, které ho oslovují a které příběhy jen hýří...

Vernisáž se koná v úterý 23. ledna od 16 hodin ve Sladovně v Malé galerii.

Výstava bude otevřena pro veřejnost až do 17. března 2024, takže máte spoustu času objevit díla, jež v sobě nesou nejen uměleckou hodnotu, ale i hluboké lidské příběhy.

Kroužek digitální animace – Animárium jaro 2024

Přihlaste své děti na kroužek digitální animace Animárium pro jaro 2024 a otevřete jim dveře do světa animovaného filmu. Nabízíme jedinečnou příležitost pro děti ve věku 7 až 15 let začít s animací nebo rozvíjet jejich stávající dovednosti.

Začátek kroužku: 8. února 2024 (čtvrtek), konec: 13. června 2024 (čtvrtek), celkem 16 lekci, vždy ve čtvrtek od 15:30 do 17:00

Cena 2400 Kč, při přihlášení se sourozencem či kamarádem platíte pouze 1900 Kč za jedno dítě.

Kapacita je maximálně 12 dětí, uzávěrka rezervací: 31. ledna 2024.

Během kroužku se děti seznámí s různými technikami animace, včetně ploškové a prostorové animace a naučí se využívat moderní technologie, jako je kreslení animace na tabletu.

Co se děti naučí:

- Práce v aplikaci Stopmotionstudio
- Tvorba kreslené animace v aplikaci Procreate
- Základy střihu a zvukové postprodukce

Závěrem kroužku bude vlastní animovaný film každého účastníka, který bude mít slavnostní premiéru v našem anikině.

Vedení kroužku má na starosti MgA. Tomáš Machek, vedoucí animačního studia, a tým lektorů Sladovny. Navíc se můžete těšit na hostující umělce a experimentátory z oblasti multimediální komunikace.

Nečekejte a zaregistrujte své dítě do Animária co nejdříve, aby se mohlo stát součástí této kreativní cesty! Pro rezervace nebo více informací

kontaktujte MgA. Tomáše Machka na e-mail: tomas.machek@sladovna.cz

MRAVENIŠTĚ je dočasně uzavřeno

Pozor, pozor, Mraveniště vyhlašuje mravenčí prázdniny! Od 15.1. bude Mraveniště dočasně uzavřeno až do poloviny února! Nejoblíbenější expozice Sladovny projde důkladnou údržbou a zároveň se po několika letech opět zřetelně promění. Největší mravenčí stavba pak bude ještě propracovanější, s novinkami a zvýšeným komfortem. Děkujeme za pochopení a těšíme se na vás opět po dokončení všech prací.

ZUZANA BÁRTOVÁ, Sladovna Písek

CO SE DETI NAUČÍ:

- ✓ práce v aplikaci Stopmotionstudio,
- ✓ tvorba kreslené animace v aplikaci Procreate,
- ✓ základy střihu a zvukové postprodukce.

OTEVŘETE DĚTEM DVEŘE DO SVĚTA ANIMOVANÉHO FILMU...

Ve Sladovně nabízíme jedinečnou příležitost pro děti ve věku 7 až 15 let začít s animací nebo rozvíjet jejich stávající dovednosti.

SLADOVNA
galerie hrou

Sladovna Písek
Velké nám. 113

WWW.SLADOVNA.CZ

SLADOVNA
galerie hrou

Sladovna Písek
Velké nám. 113
www.sladovna.cz

S Pepínem Stachem (1. část) o záchraně domu U Slona

Rozhovor vznikl neplánovaně při procházce s kamarádem a fotografem Milanem Bubeníčkem, s nímž jsme před domem U Slona potkali společného kamaráda a současně majitele domu Pepína Stacha. Povídání o ikonické památce Písku jsme plánovali, ale najednou přišla ta vhodná chvíle se zastavit.

My se, Pepíno, setkáváme docela pravidelně, že? Buď pracuješ na obnově domu, nebo se pohybuješ na dvorku a před domem v rámci mnoha kulturních akcí, které se poblíž domu U Slona konají, často ve spolupráci se Spolkem přátel Kamenného mostu Písek a Spolkem přátel domu U Slona, dvou neziskových organizací, které pomáhají při obnově památky. Na úvod bych se rád zeptal na historii domu...

Dům U Slona je původně dům branného. To byl člověk, který se staral o bránu a měl pravomoc vpouštět příchozí do města. Ráno bránu otevíral a večer zavíral. Město Písek mělo ve středověku tři brány: Putimskou, Budějovickou a Pražskou. Tady stála Pražská brána. Nám se bohužel dochovaly jen části hradeb v Tábořské a Putimské brány. Založení našeho domu je gotické a spadá až do samotných počátků města Písku, král Přemysl Otakar II. ho začal budovat ve 13. století. Během staletí se

dům několikrát přestavoval, jeho dnešní podoba je empírová. Za Rakouska-Uherska tu býval také vyhlášený hostinec U Jandů, kde se scházeli vojáci z místní posádky, studenti a také kulturní smetánka s osobnostmi, jako byl třeba básník Adolf Heyduk, malíř Mikuláš Aleš a další. A traduje se, že štamgasti hostince mívali vždy žízeň „jako slon“. Proto se později na fasádě objevilo domovní znamení U Slona, což možná ani spousta Písečanů neví.

Domovní znamení U Slona je jedno z nejznámějších ve městě a nutno podotknout, že po Praze je v Písku nejvíce zachovaných domovních znamení. Nedávno jste právě znamení U Slona na čelní fasádě opravili?

Ano. V létě byl u nás Antonín Sláčík, který restauruje památky opravuje a ujal se i našeho slona, za což mu i touto cestou děkuji. Za ta léta si to náš slon zasloužil. Opravy se, pravda, dočkal až asi pět minut po dvanácté, neboť mu už upadla část břicha. Je ale teď znovu krásný a další generace zase mají co obdivovat.

Kdy a jak jste se k domu U Slona s vaší rodinou dostali?

Dům koupil v roce 1982 můj bratranec baron Jaromír Stach Czernin, doktor práv a filozofie. Předtím pokoje domu sloužily jako ubytovna, v domě se

Pepín Stach při rekonstrukci domu se svým tatínkem

nacházely i sklady na oděvy, klenoty apod. Do domu se nikdy moc neinvestovalo, za komunistů se domy spíš vybydlovaly, ale nikdo do nich nedal ani korunu. Jen si vezměme, jak vypadaly JZD nebo armádní objekty. Bratranec Jaromír měl v té době vyhlídnutý jiný dům, a to dům přes řeku u nynější restaurace Kozlovna. A to byl původně dům se slunečními hodinami, který patřil baronce Babrbaře von Vetterl. Bohužel tento dům koupit nemohl, a tak si vyhlédl dům U Slona, který byl v té době ovšem v dezolátním stavu. Všude byl mech, v oknech rostlo kapradí, na starých fotografiích je k vidění dokonce i mumifikovaná dvojice: kočka se psem v objetí. Ale díky bratranci Jaromírovi můžeme tuto památku stále obdivovat i dneska, i když byly sousední romantické ulice jako Rybářská a další, které byly podobné jako uličky v Krumlově, komunisty zbourány. Chtěli zbourat dokonce i dům U Slona, neboť ještě v 80. letech se auty jezdilo přes Kamenný most a oni chtěli most propojit silnicí s Žižkovou ulicí, kde stavěly autobusy, a s tím zbourat i dům U Slona. Naštěstí i tehdy byli na tehdejšího národním výboru rozumní lidé, kteří to nepovolili a nedotáhli tento nápad do konce.

Kdy jsi po bratranci Jaromírovi začal památku zachraňovat?

Na Jaromírovi bylo zvláštností to, že za jeho života se nesmělo nic. Měl fobii už jen z toho, že by se mělo někde bít, a přitom tento dům vlastně zachránil. Na obnově domu jsem mohl de facto začít něco dělat až po Jaromírově smrti v roce 2011. Když se někdy po domě rozhlednu, vidím tu tisíce hodin práce, kterou jsme tu odvedli i s mým tatínkem a synem.

Kdy byl založen Spolek přátel domu U Slona, který se snaží získat finanční prostředky na rekonstrukci domu?

To bylo zhruba v době Jaromírově smrti. Od té doby spolupracujeme s Hankou Šebestovou a Spolkem

Pískoviště 2021 – „Stroj Slon“

S Pepínem Stachem o záchraně domu U Slona

Dokončení ze str. 9

Přátelé Kamenného mostu Písek. Společně pořádáme řadu akcí: podílíme se na programu městské slavnosti Dotkni se Písku, Pískovišti, Jarní slavnosti

na Kamenném mostě i Svatomartinské neděli. Akce děláme také na dvorku domu U Slona, kde bývají výstavy a koncerty našich přátel a pozvaných

Pepino Stach (vpravo) a Milan Bubeníček

umělců. Přes léto tam promítáme i filmy s píseckou tematikou jako Kluci na řece, Stříbrný vítr, Duhová kulička a další. Je tam úžasná kulisa a atmosféra a také skvělá akustika.

Pro dům U Slona pořádáte i benefiční koncerty...

Ano, pořádáme je v Divadle Pod čarou a na dvorku domu U Slona. Peníze směřují do veřejné sbírky na obnovu památky. Za každou korunu jsme vděční a moc za příspěvky děkujeme. Vše, co se vybere na vstupném a ve veřejné sbírce, směřuje do oprav a údržby domu. Asi se nedá spočítat, kolik peněz se už do domu vrazilo, stejně jako tisíce hodin práce.

Na záchranu domu U Slona můžete přispět ve veřejné sbírce nebo navštívit některé z benefičních akcí na podporu této vzácné památky města Písku. Bližší informace najdete na stránkách www.dumuslona.cz. Rozhovor vznikl pro internetový portál PROPAMÁTKY (www.propamatky.cz), v Píseckém světě zveřejňujeme se svolením redakce. Pokračování příště.

Při naší návštěvě Pepína Stacha v domě U Slona jsme natočili nakonec dva rozhovory, povídky s píseckým fotografem Milanem Bubeníčkem přineseme v některém z dalších vydání Píseckého světa.

ZBYNĚK KONVIČKA

Na písecké matrice uzavřelo loni sňatek 144 párů

Minulý rok bylo na písecké matrice uzavřeno 144 manželství, to je jen o jedno více než v roce 2022. Více než polovina svateb proběhla mimo obřadní síň písecké radnice a 23 sňatků bylo uzavřeno v kostele.

„Nejvíce sňatků bylo uzavřeno v obřadní síni, a to 60. Pokud si snoubenci pro svůj velký den zvolili jiné místo, pak to byl nejčastěji Golf & Country Club Kestřany, Ořechový dvůr ve Velkých Nepodřicích, Penzion U Malířských nebo Hostinec U Báby Lišků v Semicích,“ uvedla matrikářka Jana Hesounová. Oblíbeným místem pro svatbu je také Koncertní síň Trojice v Písku nebo Lázně Vráž.

Nejstarší snoubenci roku uzavřeli sňatek 23. června na radnici, ženichovi bylo 78 let, nevěstě 82. Nejmladšímu ženichovi i nevěstě bylo shodně 18 let, sňatek uzavírali se staršími partnery. Mezi snoubenci byli stejně jako v minulých letech i cizinci a cizinky. „Manželství v našem matričním obvodu loni uzavřelo jedenáct Ukrajinců či Ukrajinek, sedm Slováků a Slovenek, jedna Ruska a Filipinka a také jeden Maďar, Dominikánc, Alžírčan a Američan,“ doplnila Jana Hesounová.

na jakémkoli jiném vhodném místě. Svatební obřady pod širým nebem, v penzionech či hotelech jsou povolovány po dohodě a místním šetření od začátku dubna do konce října.

„Novinkou letošního roku je možnost uzavřít manželství formou tak zvaného úředního aktu, a to v kanceláři Městského úřadu Písek v Budovcově ulici. Tento obřad je vhodný pro ty snoubence, kteří chtějí sňatek uzavřít pouze za přítomnosti odávajícího a dvou svědků, nechtějí hudební doprovod ani květinovou výzdobu,“ zmínila Jana Hesounová. Tento sňatek je možné uzavřít druhé úterý v měsíci v době od 13:00 do 15:00 h, vyjma července a srpna. Nově je také možné uzavřít v píseckém matričním obvodu registrované partnerství, a to díky novele zákona o matrikách. -MŮ-

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529, info@

strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz.

- Výuka hry na kytaru a ukulele – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz
- Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- Hatha jóga – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- Jarka Olžbutová – www.uvodnaru.cz
- Poradna Trager*, <http://www.trager.cz>, Alena Klossová, alena.kloss@gmail.com
- Poradna ájurvédy, ájurjóga – Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- Slunce ve skle – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čápkové, kacabacapova@seznam.cz

ZDE MOHL BÝT VÁŠ INZERÁT

Text inzerátu můžete poslat e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS na tel. 704 369 155.

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM V PÍSKU WWW.PRACHENSKEMUZEUM.CZ

ZVEME VÁS NA PŘEDNÁŠKU CESTOVATELSKO-PŘÍRODOVĚDNÉHO CYKLU

POHLÉDNI NA TUTO ZEMI

ANEB JAK JINAK SE PODÍVAT NA KAMENY

PŘEDNÁŠÍ MGR. LUMÍR VOZÁBAL, PŘÍRODOVĚDEC, CESTOVATEL A FOTOGRAF Z VOLAR

ČTVRTEK 8. ÚNORA 2024 OD 16:00 V PŘEDNÁŠKOVÉM SÁLE PM (VSTUP PŘES NÁDVORÍ BÝVALÉ OBCHODNÍ AKADEMIE), VSTUPNÉ 10 Kč

Jihočeský kraj

MĚSTSKÁ KNIHOVNA PÍSEK

22 01
17 00
20 24

JIRÍ SMRŽ
DOSUD

Jiří Smrž

První čtení z knihy vzpomínek a písňových textů Dosud hudebníka a básníka Jiřího Smrže. Knihu uvede publicista Jiří Zizler. Autor přečte několik ukázek a též zahráje několik písní.

Dosud

pondělí
22. 01. 2024
17.00 hodin
sál

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM V PÍSKU WWW.PRACHENSKEMUZEUM.CZ

ZVEME VÁS NA PŘEDNÁŠKU CESTOVATELSKO-PŘÍRODOVĚDNÉHO CYKLU

AFRIKA

RÁJ ZVÍŘAT

PŘEDNÁŠÍ MILOSLAV MARTAN ZE STRAKONIC, ZNÁMÝ PROFESIONÁLNÍ CESTOVATEL A FOTOGRAF

ČTVRTEK 15. ÚNORA 2024 OD 16:00 V PŘEDNÁŠKOVÉM SÁLE PM (VSTUP PŘES NÁDVORÍ BÝVALÉ OBCHODNÍ AKADEMIE), VSTUPNÉ 10 Kč

Jihočeský kraj

Dovol si tančit, udělej si čas pro sebe

LINE DANCE

Hodiny tance bez partnera pro každého!

Začínáme 25. ledna 2024

Tančíme každý ČTVRTEK 17:30 - 18:30

Tančírna TCS Louisiana v areálu Jitex Písek 1. patro (budova č. 21)

Doporučujeme pohodlné oblečení a obuv

Taneční country teacher TCS LOUISIANA PÍSEK

Máte otázku? je podpora@tcs-pisek.cz

www.czechlinedance.cz

Knihovna: Promítání, čtení, besedy, přednášky i retrospektivní výstava fotografií Jiřího Škocha

Únor je v Městské knihovně Písek nabitý zajímavými akcemi pro malé i velké diváky. Ať vás zajímá alternativní Montessori pedagogika, autorské čtení písecké rodačky Ivy Hadj Moussa, laviny a lyžování, nebo třeba feminismus, určitě si přijdete na své.

Únor v knihovně zahájíme ve čtvrtek 1. 2. dopoledním pořadem **Všechnáček pro nejmenší děti** a jejich rodiče. Odpoledne pak zveme do knihovny větší děti na pravidelný čtenářský klubík. V pátek 2. 2. promítáme se Světem v Písku pro všechny místní i z ciziny pocházející zájemce hořkosladkou komedií **Díky za každé nové ráno. K filmu z roku 1994 nabídneme komentář historik Kamil Činátl**. Filmové plátno využijeme i v úterý 6. 2. V rámci cyklu **Promítej i ty! zhlédneme nizozemský snímek Ztracené vzpomínky**, který o svém otci s rozvíjející se demencí natočil jeho syn.

Na středu 7. 2. připravila program Základní škola Fazole. O Montessori pedagogice bude přednášet Mgr. Kristýna Turková, která se věnuje tématu 19 let a založila MŠ a ZŠ Montessori Kampus v Českých Budějovicích.

V úterý 13. 2. se vypravíme na hory. **O lavinách a lyžování** si popovídáme s freeriderem a horským

podíváme na Velkou Británii pohledem rodilého mluvčího. **Lektor angličtiny a jazykový poradce Luke Ponsford** se s námi podělí o svoje postřehy, co vlastně v dnešní době znamená být Britem a jak se realita liší od zažitých představ. **Ve středu 21. 2. se těšíme na autorské čtení a besedu se spisovatelkou, píseckou rodačkou, Ivou Hadj Moussa**, které letos vychází kniha s názvem **Těžké duše**. Jiné české autorce se budeme věnovat ve čtvrtek 22. 2. ve čtenářském klubu, ve kterém budeme rozebírat **román Alice Horáckové Rozpůlený dům**.

V pátek 23. 2. pak všechny srdečně zveme na vernisáž retrospektivní výstavy fotografa a sociologa Jiřího Škocha. Píseckého rodáka k tvorbě inspiroval nejen Petrkov přítel a básník Bohuslava Reynka, ale i příroda, víra a rodné město.

vůdcem Karlem Křížem. V pátek 16. 2. si s publicistkou, feministkou a právničkou Šárkou Homfray položíme otázku **Proč jsme tak naštvané**. Ve stejnojmenné knize esejů se autorka zabývá postavením žen v dnešním Česku.

V úterý 20. 2. se podíváme na Velkou Británii pohledem rodilého mluvčího. **Lektor angličtiny a jazykový poradce Luke Ponsford** se s námi podělí o svoje postřehy, co vlastně v dnešní době znamená být Britem a jak se realita liší od zažitých představ. **Ve středu 21. 2. se těšíme na autorské čtení a besedu se spisovatelkou, píseckou rodačkou, Ivou Hadj Moussa**, které letos vychází kniha s názvem **Těžké duše**. Jiné české autorce se budeme věnovat ve čtvrtek 22. 2. ve čtenářském klubu, ve kterém budeme rozebírat **román Alice Horáckové Rozpůlený dům**. **V pátek 23. 2. pak všechny srdečně zveme na vernisáž retrospektivní výstavy fotografa a sociologa Jiřího Škocha**. Píseckého rodáka k tvorbě inspiroval nejen Petrkov přítel a básník Bohuslava Reynka, ale i příroda, víra a rodné město.

Hudební doprovod zajistí synové Štěpán a Ondřej. V pondělí 26. 2. proběhne další přednáška ve spolupráci se Science to Go, tentokrát s názvem **Kde leží duha? Pojdte spolu s námi a Petrem Zacharovem z Ústavu fyziky atmosféry AV ČR hledat poklad, který leží na jejím konci**.

Po celý měsíc také můžete navštívit naše výstavy. A jelikož u nás v knihovně nejen půjčujeme a bavíme, ale také vzděláváme, v první polovině února se můžete zapsat do pokračujících či nově vypsaných kurzů. Více informací najdete na www.knih-pi.cz a našich sociálních sítích.

VAŠE KNIHOVNA

Abeceda peněz – finanční gramotnost na Cestě

Děti ze Základní školy Cesta již vědí, co s penězi. Druhý týden v lednu totiž žáci 2. a 4. třídy navštívila paní Levá z České spořitelny s programem **Abeceda peněz**, jehož cílem je děti naučit některé pojmy a základní pravidla finanční gramotnosti.

S paní Levou děti pracovaly s připravenými materiály a interaktivní tabulí. Byly jim vysvětleny pojmy příjmy a výdaje a podle pěkně zpracovaných barevných samolepek, zkusily samy navrhnout, kde peníze člověk získá a za co naopak musí zaplatit. Děti si ujasnily, že nejdříve se musí peníze vydělat a pak zaplatit nejprve za podstatné věci jako např. bydlení, jídlo atd. Je dobré si také něco

šetřit, abychom si z našetřených peněz mohli udělat radost např. nějakou sladkostí nebo dárkem.

Interaktivní program je velice pěkně zpracovaný na internetu: www.abecedapenez.cz Vše jsme nestihli probírat během jedné vyučovací hodiny, a proto v něm s pomocí výše zmíněných webových stránek budeme ještě sami pokračovat.

Jako odměnu za pěknou spolupráci děti dosta-

ly ještě tematické samolepky a kartonové penízky, které nám jistě ještě poslouží při výuce matematiky.

Program se nám všem moc líbil. Děkujeme paní Levé a České spořitelně.

BLANKA VĚTROVSKÁ

Jiří Smrž: Odmítnout iluze, jasně si stanovit ideu a neopouštět ideál

Tímto rozhovorem vás chceme pozvat na první čtení z knížky **Dosud** píseckého folkového písničkáře a básníka Jiřího Smrže, které se koná v Městské knihovně Písek v pondělí 22. ledna od 17 hodin. Zazní i pár písní.

Začneme jednoduchou otázkou: na co se můžeme těšit ve vaší knížce?

To záleží na tom, co vás těší. Bude lepší, když se mne nebudete ptát, otevřete knížku a něco si v ní přečtete.

Je v ní 169 písňových textů, tedy 13x13 – jsou to všechny vaše písně?

Ne, ani nemohou být. Je vždy mnoho dalších nedokončených, těch, které nepovažuji za dobré a taky těch, které jsem napsal po uzavěrci knihy. Mimo těch 13x13 písňových textů obsahuje knížka ještě 3x13 (plus jeden vstupní) kratších textů vzpomínkových a, řekněme, úvahových. Knihu vydalo nakladatelství Galén, grafiku a celkový vzhled vytvořili oni, fotky dělal Daniel Kaifer, skvělý fotograf z Horské Kvildy (rodák z Písku – pozn. red.).

Vycházejí ty vzpomínkové a úvahové texty z nějakých dobových deníků, nebo jsou současné?

Původní koncept měl vyjít z asi před 15 lety rozepsaného a nedokončeného knižního rozhovoru mezi mnou a hudebním dramaturgem Rádia Proglas Milanem Tesařem. Chtěl jsem část svých tehdejších odpovědí použít, ale nakonec jsem všechno přepsal.

Napsal jste hodně písní, studoval jste skladbu a tvorbu textu... Dá se nějak slovy vyjádřit, co by měla píseň mít, aby byla dobrá?

Dobrá, nebo aby se líbila? To jsou často dvě diametrálně odlišné věci. Ve škole, do které jsem chodil, jsme se učili řemeslu. Bach říkal svým žákům, že talent jsou dvě procenta a pracovitost zbylých 98. To ale není pravda a on tím prostě vyzýval své žáky k pracovitosti a taky k nim byl laskavý a nechtěl, aby se vedle něj cítili blbě. Protože talent se naučit nedá.

Kritéria dobré písně se tedy nedají popsat?

Kdybychom si definovali kritéria dobré písně, tak bychom pak podle nich všichni bez námahy psali jen samé dobré písně. Jenže to se neděje, protože dobrou píseň nelze předem naplánovat. Navíc, dobrou pro koho? Pro posluchače, pro nás jako autory osobně, nebo pro Království nebeské? Když budeme při psaní myslet pořád jen na to, aby píseň byla pro všechny nějak dobrá, zaručeně napíšeme dost blbou.

Podle čeho ale třeba poznáte, jakou píseň vyřadit?

Jiří Suchý mi jednou říkal: „Víte, jak se pozná talent? Že talentovaný člověk dokáže poznat, co z toho co napsal je blbě.“ Talent se naučit nedá, jen to řemeslo. Píseň by měla mít nějaký silný vstup a tu sílu si udržet až do konce, vnitřní rytmus, tep krve, magie opakování je člověku blízká od prvobytné pospolné společnosti, a pak nějakou silnou pointu... Po celou

dobu existence formy tam tyhle základní věci jsou, od středověkých francouzských písní po dnešek. Ale k tomu všemu se ještě musí připojit inspirace, něco darovaného shůry.

Asi jste v začátcích tvorby měl i nějaké vzory... V knížce zmiňujete například dvojici Simon a Garfunkel. Kdo další vám byl inspirací?

K tomu Paulu Simonovi hned pak Bob Dylan, Leonard Cohen, Joni Mitchell, Vláda Merta, Neil Young, Vladimír Vysockij, Vlasta Třešňák, Jacques Brel, Bulat Okudžava... ti asi nejvíc.

Posloucháte současný český folk?

Moc ne. Pokud se ptáte na mladé české písničkáře, líbí se mi některé věci Filipa Pýchy nebo Kitchena a taky Honzy Žambocha. Mám moc rád písně Petra Linharta, Petr je samozřejmě mladý český písničkář, akorát že mé generace, ale to si neprotiřečí.

Z píseckých muzikantů asi pro vás byl důležitý Roman Dragoun?

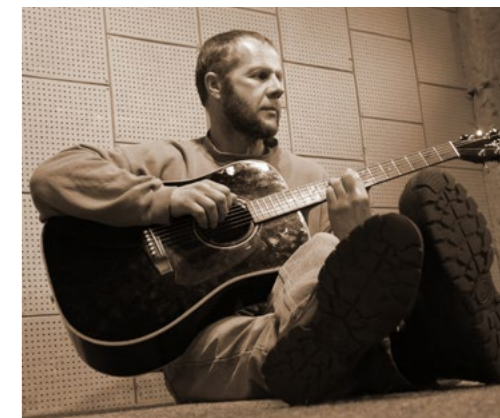
Roman – to je prostě úžasné, co dělal a dělá, kdyby se narodil jindy a jinde, třeba v Anglii, tak z něj byla světová hvězda. Neznám současné písecké talenty. Nemám moc čas někam chodit a seznámit se s nimi. Dá se říct, že v Písku bydlím, ale nežiju tu.

Nikdy vám nezáleželo na zaměstnání, celý život jste pracoval manuálně a píšete, že to byla vždy jen kulisa k tvorbě... Nelitujete, že jste více neusiloval o to, abyste se živil muzikou?

Před rokem 1989 to fungovalo tak, že pro jakékoliv i amatérské veřejné vystupování musel být hudebník registrován u odboru kultury ONV a to na základě takzvaných přehrávek, zkoušek, u kterých komise posoudila kvalitu, ale hlavně ideovou nezávadnost umělce a jeho repertoáru. Písecký odbor kultury mne k nim, zřejmě na základě mé závadnosti, dokonce ani nepřipustil. Paradoxně v roce 1985 jsem pak dostal nabídku od profesionální kapely Minnesengři, s níž jsem hrál několik let takzvané profesionálně. Akorát že mne to neživilo.

A pak po roce 1989, kdy se mnoho do té doby zakázaných muzikantů dralo na výsluní, jste do toho vlaku nenastoupil...

Začátkem devadesátých let jsme napsali a vydali s básníkem Ondřejem Fibichem folk-rockové oratorium **Královna severních záseků**. Hrál jsem tehdy také, trochu jako host, s bluegrassovou kapelou Sem Tam a nahráli jsme album **Na ostří nože**, na němž je několik mých písní. Snažil jsem se už tehdy o vydání nahrávek Minnesengru se ztracenou zpěvačkou

Pavlinou Braunovou, kde je mých písní většina. To se ale podařilo vydat až mnohem později (zpěvačka **beze stopy zmizela 6. srpna 1988, folkrockové album původních archivních nahrávek jejích písní vyšlo pod názvem Bílé místo v roce 2013 – pozn. red.**). Nezdálo se mi tehdy, že bych měl velké množství nějakých, alespoň subjektivně, důležitých písní. Ty přišly až po určitém zlomu v roce 1997. Také o něm píšu v knize **Dosud**. Ale s těmi vlaky mířícími na nějaká výsluní máte pravdu. Nikdy jsem neměl povahu, dokonce mi bylo a je dost odporné se někam cpát. Věřil jsem, že pokud jsou mé písničky kvalitní, kvalita se prosadí sama. To je, samozřejmě, strašná naivita. Obecně řečeno, kvalita má neoddiskutovatelnou váhu, o tom není pochyb. Jenomže ne ve vlaku mířícím na výsluní. Ale byly mé písničky vůbec kvalitní? Nevím. A jsou ty dnešní? Nevím, ale nemohu jinak, než na nich stále pracovat. Takže jsem pak stále pracoval, většinou sám, na opravdových výsluních i v opravdových deštích a vánicích jako lesní a luční dělník. Umožnilo mi to a stále umožňuje napsat v té samotě spoustu písní. Zároveň je pravda, že práce v lese s motorovou pilou a křovinořezem mi za těch 35 let skoro zničila ruce, takže se mi mnohem hůř hraje.

Tě těžké práce proto asi litujete...

To určitě ne, v kanceláři bych ty písničky nenapsal. A kdybych se proslavil a živil se dnes jen hudbou, kdo ví, třeba bych byl ve své slávě tak odtržený od života, že bych už neměl co říct. Mám, bohužel, u některých mých slavných kamarádů trochu tenhle pocit.

„Člověk se rodí za život několikrát,“ – píšete v knížce...

A taky několikrát umírá. Člověk přece občas po nějakém silném impulsu či události, nebo třeba po setkání s důležitým člověkem, který mu změni pohled na svět a život, začíná žít jinak, jako kdyby se právě znovu narodil. A umírá, když tyhle živé věci v něm najednou zemřou. Třeba rozvod je malá smrt.

Ve vašich písních často zaznívají globální témata – válečné konflikty, vyprázdňovaný konzumní život, terorismus... V čem dnes vidět naději pro budoucnost, pro generaci našich dětí?

Jiří Smrž: Odmítnout iluze, jasně si stanovit ideu a neopouštět ideál

Dokončení ze str. 13

Filozof Martin Heidegger řekl v jednom rozhovoru: „Už jenom nějaký Bůh nás může zachránit.“ Nemám moc, co dodat. Ekonomika nás nezachrání. Arabský svět je pro nás nebezpečný. Protože, myslím si, má vnitřní sílu ve své ideji, ať je ta idea sebezrušnější či sebenesmyslnější, alespoň z našeho pohledu. Ale je to, ať chceme či nechceme, duchovní idea. A tahle silná idea ho spojuje. Za ideu lze položit život. Ekonomický růst žádná idea není. Půjde někdo položit život za Mezinárodní měnový fond?

Kde hledat tu ztracenou ideu, víru, Boha, aby to nebyla modla konzumu, o které zpíváte v písni Otče noci? V modlitbě, v církevní komunitě?

No, nevím, kde jinde hledat Boha než v Bohu. Tím nemluvím o náboženství. Na Golgotě náboženství zavraždilo Boha, myslím si. Mezi vírou a náboženstvím je diametrální rozdíl. Český barokní básník Fridrich Bridel psal, že Nebe nám zakrývá Boha. A mistr Eckhart říkal: „Bůh není dobrý. Kdyby byl dobrý, mohl by být lepší...“ Ale ani nejde nutně o to, být věřící. Ale žít a jednat ve shodě se svou bytostnou podstatou, se svým hlubinným Já, se svým Nadjám, či jak kdo nazýval to, co je stejně nakonec, a od počátku, Boží hlas v nás. Každý přece v hloubi duše ví, že lhat, krást a vraždit moc životu nesvědčí. Naše duše to ví. Náš duch to ví. Odkud asi? Ne že bych já uměl takhle žít. Všichni hledáme nějaký bezpečnostní štít, nějakou bezpečnou ulitu, ve které se můžeme schovávat. Být příznivcem politické strany, fanouškem fotbalového klubu, členem církevního společenství, nadšencem alternativní duchovní scény a alternativního léčení. Mé ego si našlo folkové písničky. Ohromný český mystik Eduard Tomáš učil: Odstup od sebe a podívej se na sebe z třímetrové výšky. A pak se ještě z dalších třech metrů podívej na toho, který se na tebe dívá. To mi chce pomáhat při tom hledání vlastní podstaty. A taky to ego je pak dost legrační.

A na co nového se od vás můžeme těšit?

Netešte se, ať nejste zklamaní (*smíchi*)... No, doděláváme album, které by mohlo vyjít letos na jaře. Jsou to písne napsané a nahrané už kolem roku 2000. Některé jsme nechali v původní podobě, některé jsme nahráli znovu.

Co je pro vás nejdůležitější při psaní písni?

Úplně jednoduše – milost Boží. Znalost řemesla je podmínka nutná, ale nepostačující. Zajímá mne až ta k řemeslu přidaná hodnota. Nejhorší v umění je „vředit, jak se to dělá“ a na tom skončit. Všiml jsem si toho i u některých slavných básníků – do určitého bodu jejich životní tvorby to bylo skvělé, inspirované, a pak to najednou přestalo být zajímavé, protože ani ne už stejně, ale jen odvozené.

Ale z druhé strany přece existuje autorský rukopis, typické znaky, autor si proslapává své cesty, které pak třeba využije znovu a trochu jinak... Ano, souhlasím s vámi. Ale to co mám na mysli,

je otevřenost nové inspiraci, nepřekážet tím „vím, jak se to dělá“ všemu novému, co by mohlo přijít.

Má mít dílo nějaký cíl? Napsal jste, že „umění mění člověka“...

Když se podaří najít, zachytit v díle nějaký odlesk absolutní krásy, tak co víc chtít. Když přece velký ruský filozof 19. století Vladimir Solovjov říkal, že krása není kategorie estetická, ale etická. Dál se nabízejí už jen velká slova, do kterých se mi nechce. Mám strach, že se mne teď zeptáte: „Proč jsme tady na světě...“

Proč jsme podle vás tady na světě?

To, našťásti, nikdo neví. Našťásti. Kdybychom to věděli, určitě bychom, jako lidstvo, přišli na lepší cíl a stočili kormidlo jinam. Tedy každých dvacet let jinam. Jen si tak pro sebe myslím, že jestliže svět vznikl pádem do hmoty, tak smyslem musí být hledat skrz tu hmotu cestu ven z toho pádu – zušlechtovat hmotu. Třeba ten prach jímž jsme a v nějž se obracíme.

Pomocí umění...

Pomocí všeho, ale umění by v tom mohlo hrát velkou roli, právě skrze krásu.

Patří do písni patos?

Ať si o tom myslíme, co chceme, prostě v mnohých písničkách. Národní hymny jsou ve většině strašně patetické. A jsou hymnami proto, že v určitém historickém okamžiku měly obrovský význam v procesu nějakého národního sebeuvědomění. Vy se ale ptáte, zda patos patří do běžných písni. Otázkou je, co je patos. Bývá chápán jako přehnaný způsob projevu, vzrušený, vzletný, nepřiměřeně dojemný. Ten je v českých písničkách oblíben pouze při politických převratech a hokejových vítězstvích a to vždy po velmi krátkou dobu. Pak se okamžitě přehoupneme na opačnou stranu dělání si srandy úplně ze všeho. Což je krásný, miluju českou vtipnost, ale zároveň je to projevem nechuti k činu, alibismu. Pro mne stojí smysluplný patos někde mezi těmihle dvěma extrémami. Jako schopnost a chuť podívat se skutečnosti z očí do očí v její rovině. Nikoli male zespuďu vzrušeně a vzletně, v dojetí sami sebou. Ani v machrovské zesměšňující preziravosti, která není nadhledem, ale pravidelně projevem slabosti. Ten pohled z očí do očí mi v českých písničkách trochu chybí.

Zároveň dílo svého autora přesahuje...

Ano, dílo je chytřejší než jeho tvůrce. Obzvlášť, když je inspirované. Je chytřejší právě o tu přidanou hodnotu inspirace shůry, o které jsme už mluvili.

Může běžný člověk něco dělat s nynější depresivní globální situací?

Myslím, že to, co vždycky. Žít každý sám co nejlépe podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, což třeba člověku nedovolí někoho zabít. A hlavně tohle všechno dokud je čas, doba na nás čekat nebude. Dokud jsme natolik svobodní, že můžeme svůj život tvarovat podle své vůle a ne pod nějakým litem totality jakékoli formy. Myslím, že to není málo, snažit se žít slušně a vychovat dobře své děti. Kdyby se tomu paní Putinová věnovala, mohli jsme být jinde. O staré paní Trumpové ani nemluvě.

Část lidí dnes jde do jakési vnitřní emigrace, ať už dovnitř sebe sama nebo do nějaké komunity, kde může žít v klidu a pohodě...

Za komunistů ta vnitřní emigrace byla nutná, abychom si uchovali alespoň nějakou integritu. Ale teď je přece situace jiná. Jsme pořád ještě svobodní. A opravdu svobodní znamená jedním dechem i odpovědní a silní. Jinak si pleteme svobodu s anarchií, zvlíbí a chaosem. A tak mi vnitřní emigrace dnes připadá jako únik, útěk. Útěk před vlastní odpovědností a rezignace na vlastní sílu. Čili vnitřní vzdání se svobody. Jak lákavé pro každého agresora nebo parazita, který by si nás chtěl ochočít či zotročít. A tak budeme dost možná zastřeleni na útěku. Ale ne na útěku z koncentráku či vězení jako naši otcové a dědové, ale z vlastního bytu, kde jsme měli chránit své děti. Já vím, že se teď vyjadřuju dost vyhrčeně a příkře. Jenže mám obavu, že doba je velmi vyhrčená, aniž si to uvědomujeme do všech důsledků, a svaň, na němž se pohybujeme, velmi příkrý. A i když si člověk sebelépe obhájí vnitřní únik, vnější svět ho stejně dožene. Nevyhne se tomu, že se za chvíli může střílet i za jeho okny a jednou mu střely vyrazí i to jeho okno. Kde je hranice mezi vnitřní emigrací a rezignací na všechno?

Anebo na možnost jedince něco změnit... Protože co může dělat? Jít do politiky?

Pokud by si byl jist, že je schopen tam být něco platný, tak jo. Ale pokud ví, že by ho ti profesionální političtí boxeři poslali už v prvním kole k zemi, tak to smysl nemá. Ale člověk může učít děti ve škole, starat se o nemocné v nemocnici, nebo o zdravé, aby neonemocněli, pracovat kdekoli, v lese, v dolech, o něčem rozhodovat nebo něco řídit z kanceláře, dokonce může dělat i takovou téměř zbytečnou a směšnou věc, jako psát písničky, a nenechat se poslat k zemi. A pak jít k volbám. K volbám, dokud jsou svobodné. K volbám s jasnou hlavou a ne se zakomplexovaným bolestinstvím. Odmítnout iluze, jasně si stanovit ideu a neopouštět ideál. Tahle tři velká I mám rád. No, to jsme se dostali nějak dost daleko. Přece jsme chtěli tímhle rozhovorem pozvat spřízněné duše, což jsou i ti, kteří s námi nesouhlasí, ale jsou schopní s námi mluvit a na něčem se společně domluvit, prostě chtěli jsme všechny čtenáře pozvat na první čtení z mé knížky *Dosud do písecké knihovny v pondělí 22. ledna v 17 hodin. Zazní i pár písni. Tak přijďte, přátelé, jestli chcete.* A jestli nechcete, nechodte. V takhle svobodném světě pořád ještě žijeme.

Ptali se Jan a Eliška Wdowyczynovi a Zdenka Jelenová

„Zavřené“ muzeum zve na výstavu i na přednášky o husitech, kamenech, kostelích i cestách po Africe

Tradičně v lednu a únoru bývá Prácheňské muzeum pro veřejnost uzavřené. Někdy je ale třeba zavedené pořádky porušit. Takovým důvodem je dozajista úmrtí archeologa Jiřího Fröhliche, který nečekaně odešel těsně před vánočními svátky. Vzhledem ke skutečnosti, že Jiří Fröhlich změnil svou prací znalosti o historickém vývoji na jihu Čech, rozhodla se mu jihočeská archeologická komunita na začátku února uspořádat rozlučkovou vzpomínkovou výstavu.

Lumír Vozábal, 8. února: Pohlédni na tuto zemi

Písecký rodák Jiří Fröhlich (25. 9. 1946 – 19. 12. 2023) zasloužil celý svůj život archeologii, jíž se věnoval od svých 11 let. Byl všestranně nadaný a jeho zájem v regionu zasahoval od nejstarších dob do kamenné až po archeologii novověku. K jeho zvláštním zálibám patřily sběry štípané kamenné industrie, výzkum těžby zlata na Písecku, výzkum šumavských skláren a obecně archeologie města Písku a jeho širokého okolí. Během svého působení v Prácheňském muzeu, kde vedl jak jinak než archeologické oddělení, zásadním způsobem rozšířil zdejší sbírky. Byl autorem tisícovky odborných i naučných článků, studií a řady knih. Měl velké zásluhy o popularizaci oboru a představení archeologických objevů široké veřejnosti, nejméně Písečák například čerpá své znalosti o Píseckých horách právě od něj. Vzpomínková výstava Jihočeské archeologické toulky Jiřího Fröhliche bude přístupná v Malých výstavních síních muzea, bude otevřena od pondělí 5. 2. do pátku 9. 2. a v dalším týdnu opět od pondělí 12. do soboty 17. 2. včetně, vždy od 9 do 15 hodin.

Čtvrteční přednášky v muzeu pokračují i nadále. V den vydání tohoto čísla, tedy 18. 1. v 16

hodin, pohovoří v přednáškovém sále muzea historik z Filozofické fakulty UK Mgr. Bohumil Melichar na téma **Husité jako argument**. Jak je možné, že středověcí ozbrojenci byli hrdinnými vzory pro národní obrozence, legionáře, české fašisty, partyzány, stalinisty i normalizátory? A je husitský odkaz něčím zajímavý i pro společnost dvacátého prvního století? O týden později pak památkář Jiří Hladký zavede publikum do kostelů na Písecku, v nichž se tentokrát zaměří na unikátní nástěnné malby. Navštívte s ním tak například Albrechtice nad Vltavou, Písek, Myšenec, Krč, Kostelec nad Vltavou či Mirovice. Přednáška bude mít pokračování 22. 2.

Dalším přednášejícím bude profesor Jiří Škabrada, uznávaný historik architektury. 1. 2. promluví o lidové architektuře nejen na Písecku podle historických stavebních plánů. Zaměří se především na přechod z dřevěného stavitelství 18. století na zděnou architekturu, dále na jihočeský fenomén selského baroka či například na odevzu novokřesťanských dvojdomů ze schwarzenberské stavební kanceláře. Následují dvě přírodovědné

přednášky – 8. 2. se tulák, učitel a bývalý pracovník Národního parku Šumava Mgr. Lumír Vozábal z Volar pokusí publikum získat pro geologii v přednášce nazvané Pohlédni na tuto zemi aneb jak jinak se podívat na kameny. Nabídne překvapivý pohled od interpretace krajinných prvků až po využití kamene v historii.

15. 2. dorazí strakonický cestovatel Miloslav Martan, který se tentokrát vydá do jihozápadní Afriky. Putování přes pětici zemí začne u Viktoriiniých vodopádů na hranici Zambie a Zimbabwe a povede přes Botswanu, Namibii až do Jihoafrické republiky. Procházku po Kapském Městě, s úchvatnou botanickou zahradou, Stovou horou a Mysem Dobré naděje, pak své promítání cestovatel ukončí.

Z kraje února si také tradičně dávají v Písku dostaveníčko jihočeští spisovatelé, letos již po sedmé. Schází se u Heyduků v Tyršově ulici, tentokrát o nedělích 4. a 11. 2. od 16 hodin. Sledujte zvláštní plakáty.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Vzpomínka na archeologa Jiřího Fröhliche

V adventním čase, krátce před vánočními svátky, nás zastihla smutná zpráva, že nás nečekaně opustil pan Jiří Fröhlich, dr.h.c., dlouholetý archeolog Prácheňského muzea v Písku a velký znalec historie Písecka.

Narodil se v Písku a celý život prožil v tomto krásném městě, bytostně spjatém s dávnou historií. Nepochybně i to formovalo životní zájem Jiřího Fröhliche, kterým byla regionální archeologie a historie. Jiří tento svůj zájem nejprve prakticky jako svůj koníček, který se posléze stal i jeho zaměstnáním – v 80. letech působil jako etnograf v Muzeu středního Pootaví ve Strakoncích a od roku 1990 jako archeolog Prácheňského muzea v Písku, kterým byl až do svého odchodu do důchodu v roce 2011. I poté však byl velmi činným, jak dokládají stovky jím publikovaných článků a knih, desítky proslavených přednášek pro veřejnost a bezpočet konzultací, které ochotně dával jakémukoliv zájemci o archeologii i historii Písecka. Jiří Fröhlich přitom rozuměl v podstatě všem téma-

tům jihočeské archeologie, od mezolitické kamenné industrie, přes nálezy z doby bronzové, železné i z raného středověku, až po novověké sklárny či památky na těžbu a zpracování zlata.

Nebývalá šíře jeho zájmů se projevila i ve stovkách jeho odborných článků i popularizačních knih, které byly velmi oblíbené nejen mezi odborníky, ale i u široké veřejnosti. Jiří uměl velmi pěkně psát a jeho práce jakémukoliv tématu byly proslulé svou odbornou fundovaností a zároveň i nádherným stylem. Vzpomeňme např. na jeho knihy „Písecko v zrcadle archeologie“ z roku 1997, „Písecké hory známé i neznámé“ z roku 1999, „Stará Otava mezi Pískem a Zvíkovem“ z roku 2000, „Zlato na Prácheňsku“ z roku 2006 nebo „Královské město Písek z pohledu archeologa“ z roku 2015. Přestože nemohl studovat vysokou školu, stal se Jiří Fröhlich velmi respektovaným znalcem, přičemž jeho celoživotní zásluhy byly v roce 2016 oceněny udělením čestného doktorátu na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Říká se, že každý člověk je nahraditelný, v pří-

Jiří Fröhlich e své pracovně

padě Jiřího Fröhliche to ovšem není pravda. Jeho odchodem vznikla v jihočeské archeologii a regionální historii mezera, kterou nikdy nebude možné plně zaplnit.

ONDŘEJ CHVOJKA
archeolog Jihočeského muzea.

O čem to cestou přemýšlíš, aneb Aby srdce hořelo...

JANÁČKOVO KVARTETO. Bylo mi ctí a velkou předností být součástí předvánočního koncertu tohoto celosvětově známého smyčcového kvarteta. Mezi skladbami J. I. Pleyela, A. Dvořáka, J. Suka, L. Janáčka jsem měl možnost číst starozákonní prorocké texty vztahující se k narození, životu a poslání Ježíše Krista na této zemi při Jeho prvním příchodu. Měl jsem čtyři vstupy a celé jsem do zabalil do příběhu, který je znám jako **Zjevení na cestě do Emauz** a je zapsán u **Lukáše 24,13-35**.

A když jsem se ten text učil, objevil jsem tam několik slov a myšlenek, která se opakují v určitém rytmu a vytvářejí nádhernou strukturu. Já ten text tady uvedu a možná několikrát si ten příběh přečtete a pak zkuste hledat, jestli objevíte stejná slova, podobné myšlenky, či dokonce strukturu. A já vám pak trochu napovím...

Těhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emauz, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocným slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrůna u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl

Mesiáš to vše vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; nalezli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb. (Lukáš 24,13-35)

Co se to na té cestě stalo? Jak je možné, že šli z Jeruzaléma do Emauz ve dne – doprovázel je samotný Kristus a v srdci měli tmu – zmatek, bolest, zklamání, nejistotu, beznaděj – prostě tmu a vraceli se z Emauz do Jeruzaléma v noci a už bez přítomnosti svého Pána a v srdci měli světlo – pochopení toho, co se stalo o Velikonocích, nádherný Kristocentrický výklad Starého zákona, obnovenou víru, naději, hořící srdce – prostě světlo, a navíc nesli evangelium – Pán se jim dal taky poznat, když lámal chleba. Je vzkříšen! Žije!

Chtěli byste jít v novém roce z Jeruzaléma do Emauz, nebo z Emauz do Jeruzaléma? No určitě z Emauz do Jeruzaléma! Přejeme si, abychom uprostřed tmy, která zahaluje postupně svět, šli se světlem v srdci. **Jak to udělat, abychom šli se světlem v srdci třeba i uprostřed noci?** Co se tady vlastně odehrálo a vedlo k takové změně? Je to milost Boží. Od začátku až do konce.

Ale teď se vrátím k našemu úkolu. Našli jste stejná slova, podobné myšlenky, či dokonce strukturu? Pokud ano, tak objevujete literární strukturu, které říkáme chiasmus, podle tvaru řeckého

písmene χ – χ . Je to jako byste šli do kopce a pak z kopce a potkávali podobné značky, a když vyjdete na kopec, tak se vám ukáže nádherný výhled a pochopíte víc situaci, kde se nacházíte. Je to namáhavé, ale stojí to za to. Slova či myšlenky, které se tam opakují, jsou jako ty značky. A já vám ty značky ukázu a i tu jednu vrcholovou.

A) Jdou z Jeruzaléma. – B) Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali. – C) Kleofášův výklad situace. – D) Ježíšovo vysvětlení – vrcholová značka – A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ – a jdeme zase z kopce. – C') Ježíšův výklad situace. – B') Oči se jim otevřely a poznali ho. – A') Jdou zpátky do Jeruzaléma.

Jaká je tedy aplikace tohoto příběhu a jeho literární struktury do našeho života? Jak to udělat, abychom šli se světlem v srdci třeba i uprostřed noci?

1. Může se stát, že se v novém roce ocitneme na cestě z Jeruzaléma do Emauz, a může se stát, že budeme mít v srdci tmu – zmatek, bolest, zklamání – mnozí z mých pacientů jsou na této cestě.

2. Ale máme zaslíbení – vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezapomenu.“ (Žid 13:5) – A i když ho nevidíme, i když ho necítíme – jde tiše vedle nás – právě v době těžkosti...

3. A potom jako laskavý terapeut se zeptá a vyveze k rozhovoru – k modlitbě – O čem to cestou přemýšlíš? Co se to děje ve tvém srdci? Jak čteš tu situaci? Ve společnosti, v práci, v církvi, v rodině, v manželství, ve tvých zápasích...

4. A Kleofášův výklad posledních událostí je nejdelší pasáž textu. – A všechno řekne. – A my jsme si mysleli, že on je ten... Náš průvodce je shovívavý a trpělivý, Jeho uši jsou připraveny k naslouchání. – Všechno, co máš na srdci, řekni, všechno... a pak naslouchej...

5. Možná ucítíš jemně napomenutí, možná pochopíš, že Tvoje víra musí poporůst, a pak poslouchej Božím pohledu na Tvou situaci – může přinést úplně jiný úhel pohledu...

Jako kdyby říkal: *Kleofáši, viš, jediný, který Ti něco může říct o těch posledních událostech, je Bůh, jediný, který měl a má celou situaci pořád pod kontrolou a rozuměl tomu, co se každou minutu odehrává, byl Kristus. Římané – pohané ti nedají správnou odpověď – tehdy ani teď, náboženští vůdci – neví a nemusí vědět ani dnes, dokonce i mí následovníci zůstali ve tmě – jediný, kdo rozumí tvé situaci a může ti ji vysvětlit, je Bůh.*

6. Kleofáši, Rosťo, Jendo,... – ztiš se a poslechni můj pohled na Tvou situaci, buď pochopíš hned jako tady, nebo v čase, ale já jsem připraven ti dát odpověď, proto jsem přišel, proto jdu vedle tebe, a proto se ptám – chci ti dát odpověď, nechci, abys chodil ve tmě...

7. A oči se Ti otevrou...

8. A srdce se Ti rozhoří...

Přeji vám, moji milí, do nového roku... přeji vám hořící srdce.

ROŠŤA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Rosta Homola (uprostřed) se členy Janáčkovy kvarteta

Zdeněk Troška: Včerejšek už není a zítřek ani být nemusí. Proto žijte teď!

Asi málokdo u nás nezná jeho legendární komedie a pohádky. Snad nikdy ho nevidíte zamračeného, neustále šíří kolem sebe dobrou náladu a srší humorem. Tak je tomu i v jeho tvorbě. A těžko byste hádali, že loni v květnu oslavil sedmdesáté narozeniny. Pobyt na venkově, v rodných jihočeských Hořticích, mu vyloženě prospívá. Do Prahy jezdí už jen sporadicky. Rozhovor se slavným režisérem v letošním prvním čísle Píseckého světa, je tak nějak na místě.

Pane Troška, již mnohokrát jste prohlásil, že práce ohledně filmu pro vás definitivně skončila, už žádné psaní scénářů, žádná režie, prostě konec. Co by se muselo stát, abyste toto své rozhodnutí porušil a ještě jednou a naposledy znovu usedl do režiséřského křesla?

Nic. Ne, opravdu už ne, ani za nic! Celý život jsem byl, jak se říká, v jednom kole. Natočil jsem pětadvacet filmů, a to stačí. Dostávám stále nabídky na filmování nebo režii oper, ale definitivně jsem svůj krám s básněmi zamkl a klíče hodil do řeky Volyně. A je klid. Žádná starost, čistá hlava. Čtu si, odpočívám, poslouchám ticho a je mi dobře. Jsem spokojený důchodce. (smích)

Kterou ze svých pohádek máte nejraději a proč? Mám je rád všechny, jinak bych je netočil. Každá vznikala ve svém čase, nese v sobě kus mého života. Myslím, že nejfilmovější je Čertova nevěsta, příjemná je i Princezna ze mlejna, je taková „echt“ česká, Čertoviny také. Ano, mám je rád všechny.

V pohádce Z pekla štěstí 2 si Lucifera zahrál Karel Gott. Jaká s ním byla spolupráce?

Karel Gott byl skvělý člověk, neuvěřitelně vzdělaný, pozorný, ohleduplný a přitom skromný a pokorný. Roli Lucifera si zahrál s velkou chutí. Byl šťastný, že je to role, kde nezpívá a není za Gotta. Jezdil jsem za ním do vily na Bertramce, hovořili jsme spolu jak o scénáři, tak o všem, co se kolem nás dělo. Byla to jemná duše, pozorná a laskavá.

Ve čtvrtek 4. ledna uplynulo dvacet let od úmrtí herečky Heleny Růžičkové, bez které si trilogii Slunce, seno... nedokážeme představit. Měl jste o jejím obsazení hned jasno?

Role Škopkové byla psaná přímo jí na tělo. Nikoho jiného jsem si v ní nedovedl představit. Přečetla si scénář a okamžitě bez zaváhání roli vzala. Byl jsem ve druhém ročníku FAMU a napsal jsem si scénář k absolventskému filmu závěrečného pátého ročníku, tehdy ještě pod názvem Ta naše vesnička česká. Ale absolvoval jsem televizní inscenaci 4. ročníku Návrat s Janou Štěpánkovou, Rudou Jelenkem a Jirkou Schwarzem, v hlavních rolích. Páni pedagogové byli tak spokojeni, že mi odпустили pátý ročník studia. Já byl nešťastný jak šafařův dvoreček, protože jsem chtěl končit filmem, ale stalo se. Po pěti letech pak scénář posloužil jako předloha k filmu Slunce, seno, jahody.

Držela se Helena Růžičková pevně scénáře, nebo v některých scénách improvizovala?

Helena byla profík. Co bylo psáno, bylo dáno a tudíž se držela scénáře, i když to vypadá, že všechno říká jakoby nic. A to byl právě její přínos do filmu – pravdivost, spontánnost. Jen jsem musel hlídat, aby do mé „jihočestiny“ nepropašovala své pražské výrazy, i když se mi to někdy nepovedlo.

O paní Růžičkové a jejím synovi Jiřím jste toho na besedách řekl už hodně, ale přece, je něco, co o ní lidé moc nevědí?

Mám pocit, že už jsem řekl úplně všechno, co říct lze. Helena byla živel, stejně jako je Jiřinka Bohdalová nebo Yveta Blanarovičová. A víte proč? Protože měla balkánské předky, tudíž v jejích žilách kolovala divoká jižní krev. Její maminka se jmenovala Draga a ještě ve svých skoro sedmdesáti letech se vdávala za pána, jemuž před Helenou ubrala deset let. Měla strach, že by jí Helena devadesátiletého ženicha zakázala.

Helena Růžičkové byla známá tím, že věštila z kávové sedliny. Nechal jste si od ní věštít?

Ona to zase až tak není pravda. Helena to neměla ráda, protože říkala, že to už není čistá, bílá magie. Byla numeroložka, všechno dovedla vyčíst z čísel. A skutečně, co vypočítala, se stalo. Ať se jednalo o natáčení nebo cestování, všechno vždy klaplo. Měli jsme čtyři dny do zahájení natáčení Princezny ze mlejna 2, byl jsem u Heleny s tím, aby se koukla do čísel, jak dopadne natáčení a vůbec celý film. Helena vzala tužku a počítala. Zarazila se, papír zahodila a počítala znovu. „To jsem blázen,“ řekla a počítala nanovo. Pak na mě koukla a řekla: „Tak hele, já tady žádný natáčení nevidím. Letos nic točit nebudeš. Příští rok ano, bude to pohádka, ale Princezna ze mlejna to nebude.“ A stalo se. Druhý den Česká televize nečekané odstoupila od smlouvy, postavený mlyn se zbůral a já nic netočil. A příští rok to byla pohádka Z pekla štěstí. Teprve napřesrok jsme mohli pokračování Princezny ze mlejna natočit.

Lze vůbec spočítat, kolik lidí, herců i neherců, kteří se ve slavné trilogii Slunce, seno... objevili, již není mezi námi?

Snazší by bylo spočítat ty, kteří jsou ještě naživu. Od natočení prvního dílu uteklo už čtyřicet let! Je to film pro pamětníky. (smích)

Zdeněk Troška nezkazí legraci, před naším objektivem zapožoval v dresu hokejového klubu zámožské NHL, Pittsburghu Penguins, se slavnou 68 na zádech.

Jedíte někdy do francouzského Dijonu, kde jste absolvoval středoškolská studia, na třídní srazy?

Samozřejmě mám v Dijonu ještě několik přátel, se kterými jsem v kontaktu. Několikrát jsem Dijon a své přátele navštívil, stejně tak oni přijeli k nám. Setkání česko-slovenských absolventů se koná, aspoň našeho ročníku. Sešli jsme se před pěti roky v Brandýse na zámku, minulý rok se zase jelo tam. Bohužel jsem se musel omluvit, prostě se to zrovna termínově nějak nehodilo. Lycée Carnot, kde jsem studoval, se za tu dobu výrazně změnilo k lepšímu, zmodernizovalo se, je to zcela něco jiného, než kdysi. Zmizely „velkokapacitní“ dortoiry – společné ložnice, společné umývárny a sprchy, společné jídelny či záchody, které můžete znát ze starých francouzských filmů. A hlavně nensmyslný, polovojenský dril z poloviny devatenáctého století. S odstupem času musím přiznat, že to všechno mělo své kouzlo, i když nás to tehdy, slušně řečeno, nebavilo.

V současné době trávíte nejvíce času v Hořticích. Jak vypadá váš všední den, teď, v zimním období?

Netajím se tím, že zimu nemám rád. Jsem letní člověk a toto období vyloženě přetrpím. Zalezu do svého brlohu pod pařezem a jako medvěd přezimuju. Čtu, jím, spím, poslouchám klasickou hudbu a hlavně ticho. To je úžasné! Jsem ranní ptáče, vstávám v půl čtvrté, čtu, vyřizuju korespondenci a tahám slunce nad obzor. Pak snídám, většinou vejce, bez nich bych nebyl živ, pak opět četa, oběd, po obědě siesta, a žádných dvacet minut, někdy i dvě hodiny. Znovu nějaká zbytečná činnost a už mě zase honí mlhna. Večer si udělám salát z čínské zelení - nakrájíte ho na kousky, polijete olejem, ochutíte aromatem nebo vegetou, nebo jen osolíte, opepříte a kdo chce, může provonět utřeným stroužkem česneku, a je to! Lepší než chipsy nebo sladkosti. K televizi naprosto skvělé!

Zdeněk Troška: Včerejšek už není a zítřek ani být nemusí. Proto žijte teď!

Dokončení ze str. 17

V jednom z rozhovorů jste mi řekl, že nemáte rád Vánoce ani silvestra, že vašimi nejoblíbenějšími svátky v roce jsou Velikonoce. To platí stále?

Ano, platí. S jarem ožívám, v létě žiju na plné pecky, na podzim se ze mě stává kuře melancholik a o zimě radši nemluví. Kdybych byl prezidentem, nařídil bych, aby po 15. říjnu následoval 16. duben. A místo vypadlých měsíců bych zavedl květenec, srpenec, záříjec, bylo by pořád hezky a teplo. (smích)

Jaký byl pro vás uplynulý rok a co očekáváte od nového roku 2024?

Svatý František říkal: Jdi a neohlížej se. A je to velká pravda. Co bylo, bylo, s tím už nic nenaděláš.

Koukej, abys viděl, spoléhej na svůj zdravý selský rozum a buď svůj. A co očekávám? Hlavně zdraví a klid v duši. A fajn lidi kolem sebe.

Kdy vás uvidíme v Písku?

Jo, to nevím. Teď určitě ne, ale na jaře, až vylezu z brlohu, pak se možná přijedu podívat. Písek miluju, je to radost se jím procházet. Krásně opravený, útulný, prostě město, kde bych uměl žít.

Co byste vzkázal čtenářům Píseckého světa?

Těšte se z každého dne, co máte. Včerejšek už není a zítřek ani být nemusí. Proto žijte teď, dneska! Na jednom šumavském hřbitůvku jsem našel tento

Zdeněk Troška s herečkou Terezou Kostkovou v kině Portyč před slavnostním uvedením filmu Strašidla.

pravdivý nápis: Pomni, človče, jak krátce jsi žil a jak dlouho budeš mrtev. Tak šup, šup do života!

Text a foto FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Osobnosti, které se v roce 2023 objevily v Prácheňském muzeu

Rok 2023 pro muzeum skončil s hezkou návštěvností – do expozic, na výstavy, přednášky, vernisáže, edukační programy, komentované prohlídky a další akce dorazilo přes 35 tisíc lidí. Mezi nimi se objevila v loňském roce i řada zajímavých osobností.

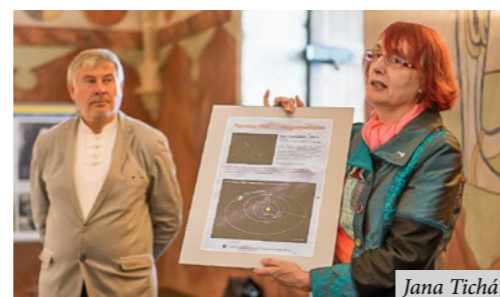

mezi nimi se nenechal v průběhu podzimu ujít například historik umění **Vít Vlnas**, designér **Maxim Velčovský** nebo předseda Asociace starožitníků **Jan Neumann**.

K největším událostem jara patřila výstava Svátý hřeb z Milevska, která do Písku přivedla osobnosti z řad premonstrátského řádu, například pana opata ze Strahova P. ThLic. PhDr. **Daniela Petera Janáčka**, O. Praem., Ph.D. nebo převora z Milevska P. PhDr. Mgr. **Bedřicha Přemysla Hanáka**, O. Praem., Ph.D.. O nálezu relikvie pak přednášeli archeolog PhDr. **Petr Bričáček** a geofyzik **Jiří Šindelář**.

Když jsme si v únoru připomínali 100 let od úmrtí Adolfa Heyduka, zavítal k nám starosta Ing. **Zdeněk Mikšovský** z Předhradí u Skutče. Pan Mikšovský je iniciátorem vzniku malého muzea, ve kterém bude osobnost básníka, který svůj následný život spojil s Pískem a získal přídomek Pootavský slavík, představena.

V létě jsme pak „slavili“ kulatiny Augusta Sedláčka, který jako dárek dostal planetu se svým jménem. Stalo se tak zásluhou ředitelky Hvězdárny a planetária České Budějovice Ing. **Jany Tiché**, která certifikát o pojmenování předala píseckému

muzeu. Na oslavu Sedláčkových narozenin dorazil také Mgr. **Jaroslav Větrovský**, bývalý senátor a dlouholetý starosta města Mladá Vožice, které si svého v Písku pohřbeného rodáka velmi váží.

Mezi přednášejícími jsme měli například tu čest přivítat historika PhDr. **Dalibora Vácha**, Ph.D., který v říjnu promluvil o českých letcích v RAF. Letní výstavu o Žďákovském mostě přijel veřejnosti představit historik silnic a dálnic **Tomáš Janda**.

Častým a milým hostem v muzeu je také profesor **František Šmahel**, významný český historik středověku, který se rozhodl svůj důchod částečně trávit v našem městě.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Dalibor Vácha

Expedice Zoogeos – Venezuela dodatek 1 aneb část 24a: Sova jako králík

Od ledna 2022 do prosince 2023 jsme přinášeli na pokračování cestopis Karla Pecla o expedici party muzejních zoologů cestovatelů – Zoogeos Bohemia – do Venezuely. V prosinci se zdálo, že přinášíme díl **poslední – vánoční**. Ale máme pro vás překvapení ve formě tří dodatků, které nám ještě autor zaslal.

Nejsem závistivý člověk. Alespoň si to myslím. Ale co platí v běžném životě, nemusí platit na expedici. Problém je v tom, že tam nechodíme vždycky všichni spolu, ale často se vypravuje každý jinam, v závislosti na svých zájmech. Proto se stává, že někdo viděl a nafotil nějaké zvíře nebo rostlinu a často vzácnou, kterou ostatní (především já) neobjevili. Když mi Petr dnes ráno ukazoval na displeji svého digitálu snímky sovičky v komických postojích, závist ze mne přímo vytryskla. To je přece sýček králíčí (*Speotyto cunicularia*)! „Já ji chci taky, bože jak já ji chci!“ Petr je objevil při ranní terénní obchůzce v mělké laguně u silnice před Chichiriviche (čti Čičiriviče). Odpoledne to zkusím.

Na oběd jsme si zašli k Čiňanovi na rybu. Pak jsme si sbalili vybavení a vydali se do terénu. Bylo jasné, kam se vydám já. Půjdu ven z města směrem na Tucacas. Doufal jsem, že Petr také půjde k lagunám před Chichiriviche a tak mi hnízdiště sov ukáže. Ale on tam už byl ráno, a tak se rozhodl pro obchůzku mořského pobřeží. „Najdeš to jednoduše. Asi 200 metrů za tabulí s označením města sejdeš vlevo do laguny a tam to na jednom z ostrůvků bude.“

Ostrůvků je v laguně řada a šance, že odhadnu dvousetmetrovou vzdálenost rovnající se dvě stě metrům Petrovým, je pramalá. Nejistota a pochy-

Smetiště číslo 3

by musely být na mé tváři vidět tak zřetelně, že Petr informaci ještě doplnil: „Je to naproti třetího smetiště, které je na pravé straně silnice.“ To je jiná, hned jsem byl klidnější. Jestli tam ještě ty sovy budou, tak by to mohlo vyjít. Stejným směrem, i když z rozdílnými cíli, se se mnou vydali ještě Dušan, Ivoš a Vitáček (Zdeněk se synem Kubou).

Popis výskytu sov se doma zdál jasný. Ale v terénu už to tak bezproblémové nebylo. Hned za cedulí města byl na pravé straně silnice smeták. Jasný doklad toho, jak si Venezuelané představují úklid a pořádek. Bordel se prostě vyveze za hranice města. A je to. Jak jsme šli dál, došlo mi, že obtíž bude v tom, že nepoznám, kdy skončilo jedno smetiště a začalo druhé. Hromady krabic,

dřeva, stavební ssutě, rozbitého nábytku a smetí s většími či menšími mezerami lemovaly plynule pravou stranu silnice. V jednu chvíli jsem měl intenzivní pocit, že jsem právě u třetího smetiště. Opustil jsem tedy ostatní a slezl ze stráně na břeh laguny. Předpokládal jsem, že v tak přehledném terénu bych mohl sovy najít. Tedy pokud jsem tu dobře a pokud tu ještě jsou. Stačí, když podrobně prozkoumám každý z asi desítky ostrůvků rozestých po laguně přede mnou. Voda z dešťů

Laguna s nízkými ostrůvky

předchozích dnů už našťásti vyschla, a tak byla příbřežní bažina už dost vyschlá. Trochu jsem se bořil, ale šlo to. Po několika metrech jsem vstoupil do prosolené vody. Kousek dál je mořský záliv, a tak je přítomnost soli ve vodě i v půdě logická. Voda mi sahala jen kousek nad kotníky a byla čistá. Díky prosluněnému dni i příjemně teplá. Překvapilo mne, že v ní nebyl život. Jen jemný písek, bez oblázků i živočichů. Čekal bych, že u pobřeží budou žaby a v laguně budu plašit hejna ryb. Ale nic, ani šnek. Jen jedna kostra kraba a u jednoho ostrůvku pár pulců. Písečné dno bylo utužené, takže jsem bez problémů křižoval rozlehlou lagunou a dalekohledem prohlížel ostrůvek po ostrůvku. Byly prázdné. Jen v dálce, v hlubší části laguny poblíž moře, se živilo hejno plameňáků karibských (*Phoenicopterus ruber*). Ale ti mne nezajímali. Ještě tak, kdybych zahlédl nějaké ibisy rudé (*Eudocimus ruber*). Po těch tady zatím marně paseme.

Ale teď jdu po sovách, které hnízdí jako králíci v norách. No, jo! Vždyť já prohlížím ostrůvky jen z dálky, a když na nich nic nevidím, jdu dál. Víc než dvacet centimetrů velkou sovu na nezvykle dlouhých, holých nohách bych na plochých písčitých ostrůvčích přece nepřehléd. Zvlášť, když jsou většinou bez vyšší vegetace. Ale co když jsou ty sovy zalezlé v zemi? To jsem tedy nedomyslel! Teď bych se vrátil a začal pátrat znovu a zblízka. V tom jsem koutkem oka zaregistroval pohyb. Nalevo ode mne, na jednom vzdálenějším ostrůvku, něco vzlétlo ze země a usedlo do keřku. Vydal jsem se opatrně tím směrem. Nemohl jsem toho ptáka v keři objevit. Když jsem byl asi 30 m od

Sýček králíčí u nory

keře, ozval se z jeho útrobu zpěv. Tak aspoň potud je jasno. Nejde o sovu. Za nepřetržitě zpívání pták vyskáká na vrchol keře. Žlutavé, tmavě skvrnitě tělo, rovný docela mohutný zobák, rezavý ocásek, pták velikosti drozda – půjde o nějakého tyrana (ptačí rod). Tím můj zájem prozatím skončil. Ještě si prohlédnu nejbližší ostrůvek a pak se vrátím a začnu znovu a lépe.

Na jednom z ostrůvků přede mnou za hrázkou šedavého písku něco juklo. A zase, a ještě jednou. Strnul jsem. To nemůže být nic jiného, než moje vysněná sova. Stahuji se dál a pomalu obcházejím ostrůvek, abych měl lepší výhled. Už vidím, jak vykukuje celá hlava. Problém je v tom, že když já vidím celou hlavu, tak ta hlava vidí celého mě. A že tady v té naprosto ploché krajině musím pěkně trčet! Co s tím udělám? Na focení to zatím není. Jsem ještě moc daleko a navíc mám sovu schovanou za písečným valem. Opatrně se přemísťuji tak, aby mi sovu nekryl písečný val. Teď už ji vidím celou. A nejen ji. U prohlubně v písčitém břehu je ještě jedna. A hele, páreček u nory! To je dost dobré. Pevnější vazba k tomuto místu může být určitou zárukou, že se nenechají tak snadno odplášt.

Teď bych ještě potřeboval najít nějaký kryt. Jeden jsem objevil. Nalevo je větší ostrůvek s keřem prorostlým dlouhými plazivými stonky kaktusu – *Hyllocereus undatus*. Když jsem došel za keř, zjistil jsem, že mezi mnou a sovami je ještě jeden ostrůvek s malým keřkem. To by se dalo využít. Snažil jsem se vystoupit zpoza velkého keře tak, aby mne kryl ten menší keřík přede mnou. Pro další nenápadné přiblížení k sovám však bylo nutné postupovat asi pět metrů ve dřepu. I to se povedlo. I když mne sovy musely vidět, zatím nereagovaly. Přesto, že jsem byl ještě dost daleko, udělal jsem několik záběrů. Bylo to asi 20 metrů. Pro pořádnou fotku musím ještě blíže. Tedy, pokud mne sovičky pustí. V podřepu jsem obešel keřík a velmi pomalu se vztyčil. To sovy vylekalo. Obě přestaly obhlížet okolní terén a obrátily se obličejem ke

Dokončení na str. 20

Expedice Zoogeos – Venezuela dodatek 1 aneb část 24a: Sova jako králík

Dokončení ze str. 19

mně. Podřep a vztyk, podřep a vztyk. A zase a znovu. Jako by se ukláněly a zdravily mě. „Sova Ahoj!“, tak jí říkají severoameričtí kovbojové. Tam tyhle sovy hnízdí také. Je mi jasné, že tady nejde o žádný pozdrav, ale o projev nervozity a strachu z nepřítel. Nebo že by to bylo varování?

„Ještě krok a letíme!!!“ Jsem skálopevně přesvědčen, že nejsem jejich nepřítel, ale pochybuji, že mi to nějak pomůže. Stojím několik minut bez hnutí, abych je zbavil obav. Funguje to. Po chvíli se oba ptáci uklidnili, přestali se klanět a vrátili se k předešlému kroucení hlavou, kterým obhlížejí okolní krajinu. Snažím se téměř neznamatelně posouvat, vždy o půl chodidla, abych je nevyplašil. Daří se mi i čas od času zvednout foťák k očím a udělat fotku. Za takových deset minut jsem se posunul asi o pět metrů. Mám i pár slušných fotek. Teď je mám přibližně na patnáct metrů. Ještě, že mám digitál. Takhle mohu těch fotek naflákat kolik chci. A co se nepovede, to se snadno vymaže. Další krůček a další fotka. Jeden z ptáků nevydržel a odletěl na vzdálenější ostrůvek, kde se usadil na vrcholu keře. Přesně tam, kde asi před hodinou zpíval ten

tyran. Jedna sova mi však zbyla. Pochopil jsem, že pokud nechci přijít i o ni, musím se přibližovat ještě opatrněji. Ale jak to udělat, když vyčnívám z ploché přehledné krajiny. A navíc dost blízko od ostrůvku. Chvilí jsem stál bez pohybu a analyzoval sovi reakce. Sova točila hlavou dokola a pozorovala okolí. Vysledoval jsem, že neotáčí hlavu plynule, ale vždycky se někam otočí, na něco se zaměří a chvíli tak zůstane. I mě takovou chvíličku pozorovala. Když se otočila, udělal jsem rychle krátký krok a strnul. Vycházelo to. Šlo to sice pomalu, ale šlo to. Přískoky se osvědčily, teď ještě přiložit foťák k oku. I to vyšlo. Dál už jsem si držel foťák před tvář. Jeden snímek, krok, další snímek. A šmytec. Sova se zvedla a odletěla k té druhé.

Došel jsem k ostrůvku a nafotil jejich „doupě“. Zatím to nebyla nora, spíš jen jeskyňka ve vlhkém písku. Že by si ji sovy vyhrabaly samy? V Severní Americe obsazují tyto syčící nory králíků nebo psounů prériových. Ale kdo jim vyhrabe noru tady uprostřed laguny?

Nějaké fotky už jsem měl, a tak už jsem nemohl nic ztratit. Vydal jsem se tedy přímo k ostrůvku,

Tyran skvrnitý je podobný drozdovi

kam se obě sovy přede mnou uchýlily. Byly milosrdné, dovolily mi udělat ještě tři snímky. Pak se ale zvedly a sorně odletěly do porostů na pobřeží. Zamířil jsem ke břehu za nimi. Sovy odletěly a obloha se zamračila. Od moře se k nám blížil déšť. Bylo po 17. hodině a tak se brzy setmí. Je nejvyšší čas vrátit se do města. Když jsem večer vyprávěl Petrovi o jeho dobré navigaci a svém úspěchu, našli jsme v atlasu i toho tyrana. Jednalo se o tyrana skvrnitého (*Myiodynastes maculatus*).

KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Co říci o životě? Především poděkovat...

Na sklonku roku 2023 opustili tento svět moji bývalí dlouholetí kolegové, muzejní pracovníci Jiří Kloboučník a Jiří Fröhlich.

Cituji vzpomínkový text ze stránek Prácheňského muzea: „Včera 18. prosince dopsal svůj životní příběh Jiří Kloboučník, legendární pracovník Prácheňského muzea v Písku. Nejprve jako údržbář a poté jako konzervátor prožil Jirka všemi zvaný Klobouk v našem muzeu 42 let (1970 – 2023) svého života. Ač byl vyhlášeným sběratelem všeho možného, nejvíce propadl gramodeskám a starým rádiím. Byl hudebním znalcem a zakladatelem píseckého HIFI klubu, milovníkem žen a aut značky Saab, všestranným kutilem, znamenitým vypravěčem či autorem několikrát reprizované výstavy Cesta zvuku. Kloboukův duch z muzea nezmizel ani po jeho odchodu do důchodu. Zůstala po něm nejenom řada stále vzpomínaných hlášek, vtipů a historek, ale hlavně duch vzájemného kolegiálního přátelství, které snad bude v našem muzeu trvat ještě dlouho. A za to Ti, Klobouku, (a taky za všechno to ostatní) tam nahoru moc děkujeme!“

Jsou lidé, o kterých jsme přesvědčeni, že tady musí být navždy. Jiřího si pamatují ještě z doby, kdy jsem jako velmi mladé děvče chodila na vernisáže tehdejšího Okresního muzea v Písku. V té době bývali muzejní pracovníci všichni účastni vernisáží, pravidelně to bylo v neděli, a evidentně se vždy všichni velmi bavili. Líbila se mi atmo-

sféra, která v tom společenství vládla a říkala jsem si, že musí být prima v takovém prostředí pracovat. Evidentně vždy dominoval fešný mladý muž s knirkem a skvěle bavil svoje kolegy. A jak říká klasik, „život je jen náhoda“, a tak jsem se od roku 1986 ocitla v píseckém muzeu i já a onen bavič s knirkem se na dlouhé roky stal mým kolegou. Jiří byl bonviván, a jak by řekl Bohumil Hrabal, neskutečný pábitel. Byl to prostě náš Klobouk, který, ač mu život přinášel nejrůznější strasti, nikdy je nevnášel do svého muzejního života, a naopak neskonalé nás bavil. Samozřejmě především dámskou část svých kolegů. A jak se doba takz. korektně vyvíjela až do společenských současných absurdit, jeho „harašení“ a slovní eskapády jsme naopak my holky milovaly, nahrávaly jsme mu svými poznámkami, užívaly si a „ulétávaly“ s ním na jeho humorných příbězích, které dovedl mistrně vygradovat do nebetných výšin. V roce 2010 vystavilo Prácheňské muzeum ve všech svých výstavních prostorách Kloboukovu exkluzivní sbírku rádií, gramofonů, magnetofonů a veškeré reprodukční techniky, včetně sbírky gramofonových desek, historie píseckého HIFI klubu včetně fotografické dokumentace atd.

Hudební publicista Jiří Černý, který tuto výstavu viděl, byl zcela ohromen a neskrýval svoje nadšení. Po nedávném odchodu Jiřího nikdo neví, jak tato sbírka skončila a panuje všeobecné povědomí,

Jiří Kloboučník v expozici svojí výstavy

že velmi neslavně. Ani nebylo Prácheňskému muzeu nic nabídnuto do sbírek, a že se v této Jiřího sbírce nacházela řada věcí týkajících se konkrétně Písku a určitě by tyto předměty obohatily muzejní písecké reálie, stejně jakožto vzpomínka na dlouholetého pracovníka muzea. Zrovna tak při smutčném rozloučení nepadla ani zmínka o Jiřího celoživotním působení v píseckém muzeu...

Klobouk ale přes to všechno má svoje místo v srdcích muzejníků, když už by neměl místo tam, kam by patřil!

A protože život nepřináší jen samé radosti, ocitlo se na stránkách Prácheňského muzea záhy další smutné oznámení: Dne 19. prosince 2023 zemřel archeolog Jiří Fröhlich (více na str. 15).

Jiří Fröhlich byl pozoruhodným odborníkem v oboru archeologie, skromným a laskavým člověkem a milým kolegou. Kdo více než archeolog má větší povědomí o čase? Jiří, odešel jsi v pravdě na věčnost. Svoji draží kolegové, v mojí paměti máte vskutku svoje věčné místo a děkuji, že jsem Vás mohla potkat.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Zprávy od hajného ze Záchrané stanice živočichů Makov

Moc rád bych vám napsal lepší zprávu, ale nemám ji.. Před pár dny jsme museli léčení čápa bílého v Kralupech ukončit. Pahýl nohy se zanítil, odumřel a další léčba by dobrý výsledek pro čápa již nepřinesla.

Věřte nám, že to bylo pro všechny na klinice v Kralupech nad Vltavou velmi těžké rozhodnutí. A kdyby někdo nenalíčil železa na vydru, do kterých se čáp chytil, nikdy k tomu nemuselo dojít..

Děkuji paní doktorce Vaidlové a Honzovi Červenému za dlouhodobou péči, ochotu a vstřícnost.

Asi to byl osud, když jsem více než před půl rokem asi z 20 nabídek všemožných firem na výrobu protězy pro našeho čápa vybral právě jeho. Honzu Červeného, který se zabývá výrobou různých protetických pomůcek hlavně pro děti. Byl to on, kdo strávil s Františkem, jak si čápa sám pojmenoval, stovky hodin. Na klinice v Kralupech, u nás ve stanici, pořad vymýšlel, upravoval, předělával a vozil různé typy protězy pro čápa. Vše samozřejmě zdarma. Během té doby se z nás stali opravdu kamarádi a já viděl, jak si spolu s Františkem „sedli“. František byl opravdu jiný čáp, velmi klidný, někdy jsem měl pocit, že dobře ví, co

ho čeká. A to jsem jich měl u nás už možná více než 100. A tak, po pravdě, když bylo téměř jasné, že naše cesta do Kralup bude pro čápa asi poslední, jsem si přál, aby tam Honza nejedl. Napsal mi ale, že určitě přijede, že se s ním chce ještě rozloučit. A dnes jsem si přečetl jeho komentář (viz níže) na FB. Díky, Honzo!

JAN ČERVENÝ: Chtěl bych napsat pár slov k příběhu, který se psal téměř rok a bohužel končí smutně. Na jeho začátku je lidská hloupost a krutost. Obojí muselo být součástí individua, které nastrožilo past – železa, s úmyslem zranit nebo zabít nějaké zvíře. Nepřeji nikomu nic zlého, jen si moc za Františka (čápa) a za nás všechny, kteří se o něj starali, přeji, aby se k němu příběh Františka dostal a cítil (pokud je toho schopen) tu velkou bolest, kterou způsobil jak jemu, tak i nám a vám všem, kteří jste jeho příběh sledovali a drželi mu palce. Chtěl bych moc poděkovat Liboru Šejnovi ze Záchrané stanice Makov, veterinární klinice Mada, ale především Františkovi za jeho nesmírnou a obdivuhodnou trpělivost, klid a dobru, které z něj vyzářovalo i ve chvílích, kdy mu to určitě příjemné nebylo. Tím vším nám pomáhal a já měl to štěstí se učit i od něj. Budeš mi, Františku, strašně moc chybět.

Jan Červený s Františkem

Rok 2023 v Makově v číslech

V roce 2023 jsme přijali 651 živočichů 85 druhů. Nejvíce bylo kachen divokých – 79, dále poštolek obecných a kosů černých – shodně 57. Následovali ježci západní – 38, dále pak 29 jiříček obecných. Asi nejvzácnějším byl mladý jeřáb popelavý, orel mořský a čáp černý. Nejčastějším důvodem příjmu byla mláďata v nouzi – 346, následovala zranění – 177. Více než 60% zvířat se podařilo vrátit zpět do přírody. Stanici navštívilo téměř 11 tisíc lidí, převážně dětí. Připravili jsme pro ně přes 80 komentovaných prohlídek spojených s poznáváním zvířecích pacientů ale i opékáním buřtů. Studenti středních a vysokých škol si u nás jako každý rok plnili své terénní praxe.

Toto jsou „jen čísla“, mnohdy spíš pro potřeby úřední. A také někdy zavádějící. Dochovat a vypustit úspěšně do přírody 34 letos přijatých mláďat poštolek obecných pro nás neznamenovalo zdaleka takovou práci jako péče o JEDNOHO čápa bílého s amputovanou nohou! Ale tak to už chodí.

Během roku jsme prožili i tisíce příběhů a hodin se zvířaty i lidmi. A snad vám naše práce dávávala smysl, děkujeme.

LIBOR ŠEJNA, Makov

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

12. 12. **Natalii Mahurské**, Strunkovice n. Blanicí, syn **Viktor Mahurský**
 13. 12. **Nele Kothánkové**, Písek, syn **Petr Kothánek**
 13. 12. **Adéle Telvákové**, Písek, syn **Damián Ryan Telvák**
 14. 12. Bc. **Markétě Nekysové**, Písek, syn **Adam Raffel**
 14. 12. **Markétě Křešničkové**, Němčice u Volyně, syn **Kristián Kříž**
 14. 12. **Nikole Čihákové**, Petrovice, dcera **Rozálie Čiháková**
 15. 12. **Yelyzavetě Kovalchuk**, Kasejovice, dcera **Emma Mala**
 15. 12. Mgr. **Janě Křišťanové**, Volyně, dcera **Jana Křišťanová**
 16. 12. **Michaele Břicháčkové**, Písek, dcera **Alžběta Břicháčková**
 16. 12. **Lucii Ryšavé**, Drahonice, dcera **Sára Prokopová**
 16. 12. **Nikole Kristenové**, Týn n. Vlt., dcera **Viola Kristenová**

16. 12. **Sandře Houskové**, Písek, syn **Felix Houska**
 16. 12. **Darině Kapuscinské**, Vlachovo Březí, syn **Cristian Kapuscinský**
 19. 12. **Olesie Bidenko**, Vodňany, syn **Maxim Bidenko**
 20. 12. Mgr. **Martině Palusové**, Zbelítov, syn **Šimon Palus**
 21. 12. **Veronice Svobodové**, Písek, syn **Jakub Kotlík**
 22. 12. **Iloně Holubové**, Písek, dcera **Natálie Holubová**
 22. 12. **Vandě Dvořákové**, Neznašov, syn **Jaroslav Vopava**
 22. 12. **Haně Horbové**, Písek, dcera **Hana Horbová**
 25. 12. **Lucii Horákové**, Písek, syn **Vít Horák**
 25. 12. **Haně Kúsové**, Kluky, dcera **Stella Vondrysová**
 27. 12. **Marii Štolbové**, Mirovice, syn **David Lexa**
 27. 12. **Lence Píchové**, Chelčice, syn **Matyáš Pícha**
 27. 12. **Andree Valíčkové**, Písek, syn **Vincent Černý**
 29. 12. **Marii Fukalové**, Těšovice, syn **Tomáš Fukala**
 29. 12. Mgr. **Tereze Štrauchové**, Písek, dcera **Amálie Štrauchová**

29. 12. **Elišce Vlkové**, Veselíčko, syn **Michal Vlk**
 31. 12. **Heleně Žížka Kortusové**, Písek, dcera **Beáta Žížková**
 31. 12. **Elišce Pekárkové**, Mladotice, dcera **Sofie Pekárková**
 31. 12. **Denise Vospělové**, České Budějovice, dcera **Viola Vospělová**
 1. 1. Mgr. **Karolině Voráčkové**, Písek, dcera **Amélie Rýcová**
 2. 1. Mgr. **Markétě Aubrechtové**, Borek, syn **Oliver Aubrecht**
 2. 1. **Denise Lopraisové**, Bechyně, syn **Oskar Jošt**
 2. 1. **Magdaleně Marii Bednářové**, Nová Vráž, syn **Vojtěch Bednář**
 3. 1. **Miladě Šlehoferové**, Chelčice, syn **Adam Votánek**
 3. 1. **Andree Hrádkové**, Bojenice, dcera **Anděla Průšová**
 3. 1. **Tereze Žákové**, Písek, syn **Matěj Žák**
 6. 1. **Anně Marvanové**, Milevsko, dcera **Antonie Vebrová**
 6. 1. **Adéle Kohoutové**, Písek, dcera **Laura**
 7. 1. **Tereze Stlukové**, Vodňany, dcera **Antonie Nováková**
 8. 1. **Haně Kaptoshové**, Týn n. Vlt., syn **Štěpán Kaptosh**

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

12. 12. **Jaroslav Mareš**, Horní Záhoří, 75 let
 12. 12. **Vlastimila Hájková**, Písek, 75 let
 12. 12. **Karel Kotrouš**, Dobrá Voda, 96 let
 12. 12. **Pavel Prokeš**, Bernartice, 70 let
 14. 12. **Zdeněk Mezera**, Praha, 64 let
 15. 12. **Jaromír Tempír**, Písek, 87 let
 15. 12. **Zdenka Drnková**, Mladotice, 90 let
 15. 12. **Eva Pařezová**, Vodňany, 90 let
 16. 12. **Jaroslava Strachotová**, Písek, 93 let
 16. 12. **Marie Pincová**, Písek, 84 let
 16. 12. **Václav Benda**, Praha, 85 let
 17. 12. **Jaroslav Želinský**, Písek, 74 let
 18. 12. **Jiří Kloboučník**, Písek, 77 let

18. 12. **Miloš Černý**, Praha, 79 let
 19. 12. **Jarmila Havířová**, Písek, 91 let
 19. 12. **Dagmar Slavíková**, Kožlí, 69 let
 19. 12. **Jiří Fröhlich** dr.h.c., Písek, 77 let
 20. 12. **Věra Šrůtová**, Písek, 77 let
 21. 12. **Václav Hynouš**, Písek, 89 let
 23. 12. **Hedvika Šeráková**, Dolní Nerestce, 35 let
 24. 12. **Přiška Lorková**, Písek, 84 let
 26. 12. **Václav Ládr**, Putim, 56 let
 26. 12. **Karel Hájek**, Písek, 76 let
 27. 12. **Františka Maturová**, Šamonice, 80 let
 30. 12. **Ing. Radvan Bednář**, Sudoměř, 77 let
 30. 12. **Helena Sládková**, Písek, 65 let
 31. 12. **Jiří Vágnér**, Dražič, 76 let
 1. 1. **Bohumil Bouší**, Ražice, 89 let
 1. 1. **Lubomír Svoboda**, Písek, 73 let

1. 1. **Jiří Vokurka**, Milevsko, 59 let
 1. 1. **Jan Tříška**, Humpolec, 79 let
 1. 1. **Irena Potůčková**, Rakovice, 76 let
 1. 1. **Božena Čunátová**, Písek, 85 let
 2. 1. **Vladislav Pašek**, Šamonice, 78 let
 3. 1. **Miroslav Letko**, Písek, 67 let
 3. 1. **Jan Huleš**, Čimelice, 77 let
 3. 1. **Jaroslav Petrášek**, Protivín, 83 let
 4. 1. **Stanislav Kudrlička**, Heřmaň, 90 let
 5. 1. **Miloš Bernát**, Kluky, 66 let
 5. 1. **Antonín Kofroň**, Lety, 87 let
 7. 1. **Ladislav Braun**, Písek, 76 let
 8. 1. **Bohumil Štolba**, Mirovice, 70 let

Pohřební služba AVE FENIX

14. 12. **Jan Martinovský**, Písek, 76 let
 15. 12. **Václav Hofmeister**, Písek, 88 let
 19. 12. **Marie Pechoušková**, Písek, 80 let
 22. 12. **Jitka Málková**, Písek, 80 let
 23. 12. **Karel Lebeda**, Zvíkovské Podhradí, 84 let
 29. 12. **Marie Bicanová**, Písek, 94 let
 4. 1. **Stanislava Ježková**, Žacléř, 90 let

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415
 IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
 web: www.psavefenix.cz
 Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice
Nonstop linka: 720 284 921

Jakoukoli inzerci,

poděkování,
 reklamní články,
 vzpomínky na zesnulé, vzkazy,
 nabídky aj.

v tištěném Píseckém světě i na webu
 www.piseckysvet.cz
 domluvíte na tel.
607 777 993
 nebo e-mailem:
inzerce@piseckysvet.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
 Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP

606 627 983 • 602 553 056

e-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
 48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Byl Zdeněk anděl?

Musím se k něčemu přiznat. Věřím na anděly. Opravdu. A hlásím se k tomu. Anděly jsem měl vždycky rád a to ve všech možných podobách. Většinou jsou zpodobňování spíše jako krásné ženské bytosti a je zajímavé, že v naší mateřštině jsou mužského rodu. Asi je to

správné, protože ti moji andělé jsou jak něžného pohlaví, tak mužští, ale dokonce i zvířata (a nemusí to být zrovna jen asistenční „slepečky“ pes, který si to třeba pro mě je to svým způsobem Písek.

Já mám na ty své anděly zkrátka své parametry a nejsou o myslím, že nejsou o nic horšími než jejich kolegové z klasických idealistických výkladů. Jistě se mnou v tomto hodnocení nemusíte souhlasit, ale v příkladu který uvedu určitě najdu sympatizanty.

Jednou z nesporných píseckých osobností druhé poloviny minulého století a začátku současného byl muž obecně známý, nepřehlédnutelný a většinou z nás ctěný a oblíbený. Byl velké postavy, širokých ramen, což kontrastovalo s tváří půvabně dětskou až do jeho vysokého věku. Jakousi pupeční šňůrou (snad to nezní nehezky) byl od mladého věku spojen s píseckým kostelem Nanebevzetí panny Marie, kde od nepaměti sloužil

jako kostelník, a to s větším rozsahem než by bylo v jeho povinnostech. Už teď většina pamětníků ví, o kom je řeč a koho znali jako Zdeněčka. Přijmení uvádět nemusím.

Patřil jsem k jeho obdivovatelům. Byl vždy vyrovnaný, laskavý, pohodový, uměl to s babičkami ale i ostatními farníky a dobře znal i ty, co do kostela nechodili, jako např. já. Všechny měl jak pod drobnohledem na věžním ochozu, kam chodil pravidelně natahovat hodiny.

S pánem Bohem to byla jistě vzájemná náklonnost, určitě měl pochopení pro Zdeněčkův postoj k lidským chybám, ostatně mu mnohé z toho lidského nebylo cizí. Krásné dívky se mu líbily stejně jako nám, tohle sdělení ho nijak nediskvalifikuje ani neodegraduje, do žádného svazku s těmi, co jinak obdivoval a považoval za vydařené boží dílo, za celý život nevstoupil. A k těm babičkám se choval stejně jako k mladým krasavicím. Vlastně ne – byl na ně milejší, protože toho měly více zapotřebí. A na odchodu z tohoto světa jim ještě krásně zazpíval.

Zdeněček je opravdu a po právu jeden z mých andělů a stejně jako pro jiné je nezapomenutelným. Bydlel v těsné blízkosti kostela na staré poště a já ho pro jeho vlastnosti a vypravěčské umění, svéráznou filozofii a moudrost rád navštěvoval. K návštěvám se choval jako štedrý hostitel, sám alkohol nepil, ale hostům dopřával a občas je i překvapil. Jako mě. Nabídl mně k ochutnání Dábelský grog. To jsem na tom

Kostelník Zdeněk Tvrďák na jedné z mála dostupných historických fotografií

místě nemohl odmítnout, tak jsem byl zvědavý. A přihlížel jak nalil do kastrůlku tuzemský rum a ohříval jej. Když vypnul vařič, sáhl po lahvičce s čirou tekutinou, nalil do kastrůlku, vzal sirku a přiložil k hladině. Ta začala hořet namodralým, plamenem, asi jako když zapálíte plynový sporák. Po chvíli vzal dózu s krystalovým cukrem a lžičkou přes plamen sypal do nápoje. Pak toho skoro deci naservíroval.

Pilo se to skvěle, v tom si ti čerti ví rady. Nebudu rozebírat následky. Pamatuji si jen, že jsem se zeptal, co to bylo za přísadu, že to hořelo. Zdeněček řekl stručně: Svěcená voda.

No, andělé mají obvykle svá tajemství. Já v případě Zdeněčka v tu svěcenou vodu nevěřil. Beru to jako důkaz, že andělé mají i smysl pro humor.

KAREL ČABRÁDEK

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejdříve doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

		7		5				9
			9	1		4		
9		3				8	1	
					7	6	5	2
	9	2		4				7
1		6			5		3	
6			7			5		
	2		5				9	6
3		5			9			

	9	2	3			1		
			7	2			4	3
	3		4					
6		1	9				3	
3					4	2		
		4			7			1
					6			5
				1		7	6	2
	8							

